

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 713/2005,

annettu 10 päivänä toukokuuta 2005,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta peräisin olevien laajavaikutteisten antibioottien tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 18 ja 19 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY**I Aiempi tutkimus ja voimassa olevat toimenpiteet**

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 2164/98 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen tasoitustullin CN-koodeihin ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 ja ex 2941 90 00 kuuluvien, Intiasta peräisin olevien tiettyjen laajavaikutteisten antibioottien eli amoksisilliiniriidraatin, ampisilliiniriidraatin ja kefaleksiinin, jotka eivät ole annostettuina eivätkä vähittäismyyntimuodoissa tai -pakkauksissa, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tuonnissa. Toimenpiteen lajiksi valittiin tiettyjen nimeltä mainittujen viejien tuontiin sovellettava 0–12 prosentin arvotulla ja muiden viejien tuontiin sovellettava 14,6 prosentin jäännöstulli.

II Yhdistettyä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaa tarkastelua ja välivaiheen tarkastelua koskeva pyyntö

- (2) Voimassa olevien lopullisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan ilmoituksen ⁽³⁾ julkaisemisen jälkeen komissio vastaanotti pyynnön asetuksen (EY) N:o 2164/98 yhdistetyn voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja välivaiheen tarkastelun vireillepanosta perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan ja 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti samankaltaisen tuotteen seuraavilta etuyhteydessä olevilta yhteisön tuottajilta: Sandoz GmbH, Itävalta, ja Sandoz Industrial Products SA, Espanja, jäljempänä 'pyynnön esittäjät'. Pyyntö esittäjät edustavat valtaosaa eli tässä tapauksessa yli 40:tä prosenttia tiettyjen laajavaikutteisten antibioottien koko tuotannosta yhteisössä.
- (3) Pyyntö perustui siihen, että toimenpiteiden raukeaminen johtaisi todennäköisesti tuen jatkumiseen tai uudelleen alkamiseen sekä vahingon aiheutumiseen yhteisön tuotannonalalle ja että voimassa olevien toimenpiteiden tason väitettiin olevan riittämätön vahinkoa aiheuttavan tuen vastapainoksi.

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EYVL L 273, 9.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 8, 14.1.2003, s. 2.

- (4) Ennen yhdistetyn toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja välivaiheen tarkastelun vireillepanoa komissio ilmoitti perusasetuksen 22 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 9 kohdan mukaisesti Intian viranomaisille vastaanottaneensa asianmukaisesti asiakirjanäyttöön perustuvan tarkastelua koskevan pyynnön. Intian viranomaisille ehdotettiin neuvottelujen aloittamista valituksen sisällön selvittämiseksi ja molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi. Intian viranomaiset torjuivat komission ehdotuksen neuvottelujen aloittamisesta.

III Yhdistetyn toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja välivaiheen tarkastelun vireillepano

- (5) Komissio tutki pyynnön esittäjien esittämän näytön ja katsoi sen riittäväksi perusteeksi panna vireille peruspäätöksen 18 artiklan 2 kohdan ja 19 artiklan 2 kohdan säännösten mukainen tarkastelu. Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio pani *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ⁽¹⁾ vireille neuvoston asetuksen (EY) N:o 2164/98 yhdistetyn toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja välivaiheen tarkastelun.

IV Tutkimusajanjakso

- (6) Tutkimus katsoi 1 päivän huhtikuuta 2002 ja 31 päivän maaliskuuta 2003 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso' tai 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arviointiin vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu katsoi 1 päivän tammikuuta 1999 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

V Tutkimuksen osapuolet

- (7) Komissio ilmoitti tutkimuksen vireillepanosta virallisesti pyynnön esittäjille, muille tiedossa oleville yhteisön tuottajille, vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille, alhaisemman jalostusasteen toimittajille, käyttäjille sekä Intian viranomaisille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja otettiin tarvittaessa huomioon.
- (8) Koska pyynnössä mainittuja Intiassa toimivia tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavia tuottajia oli ilmeisen paljon, tukea koskevassa tutkimuksessa aiottiin käyttää otantamenetelmiä perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti.
- (9) Kuitenkin vain muutamat vientiä harjoittavat tuottajat ilmoittautuivat ja toimittivat otantaa varten pyydytetyt tiedot. Näin ollen otantamenetelmän käyttöä ei katsottu tarpeelliseksi.
- (10) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan ja jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Vastauksia saatiin viideltä yhteisön tuottajalta, seitsemältä vientiä harjoittavalta tuottajalta, yhdeltä tuojalta, kahdelta alhaisemman jalostusasteen toimittajalta ja Intian viranomaisilta.
- (11) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tiedot, joita se piti tarpeellisina voidakseen määrittää tuen ja vahingon sekä niiden jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden sekä sen, olisiko toimenpiteiden voimassa pitäminen tai muuttaminen yhteisön edun mukaista. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien asianomaisten osapuolten toimitiloihin:

1) Yhteisön tuottajat

DSM Anti-Infectives B.V., Delft (Alankomaat), joka vastasi komission kyselyn myös seuraavien yritysten puolesta: DSM Anti-Infectives Deretil SA, Almeria, (Espanja) ja DSM Anti-Infectives Chemferm SA, Santa Perpetua de Mogoda, (Espanja). Näistä kolmesta yrityksestä käytetään jäljempänä yhteistä nimitystä 'DSM'.

Sandoz GmbH (entinen Biochemie GmbH), Kundl (Itävalta), joka vastasi komission kyselyn myös seuraavan yrityksen puolesta: Sandoz Industrial Products SA (entinen Biochemie SA), Barcelona (Espanja). Molemmista yrityksistä käytetään jäljempänä yhteistä nimitystä 'Sandoz'.

(1) EUVL C 241, 8.10.2003, s. 7.

2) Intian viranomaiset

Kauppaministeriö (Ministry of Commerce), New Delhi.

3) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat

KDL Biotech Ltd (entinen Kopran Ltd), Mumbai,
Orchid Pharmaceuticals and Chemicals Ltd, Chennai,
Nectar Lifesciences Ltd, Chandigarh,
Nestor Pharmaceuticals Ltd, New Delhi,
Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi,
Torrent Gujarat Biotech Ltd, Ahmedabad,
Surya Pharmaceutical Ltd, Chandigarh.

VI Toimenpiteistä ilmoittaminen ja menettelyä koskevia huomautuksia

- (12) Intian viranomaisille ja muille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin esittää toimenpiteiden voimassaolon jatkamista. Niille annettiin myös kohtuullisesti aikaa esittää huomautuksia. Eräät osapuolet esittivät huomautuksensa kirjallisesti. Lisäksi Intian viranomaiset ja kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa esittivät kantansa ilmoituksen julkaisemisen jälkeen pidetyissä kuulemisissa ja näiden jälkeen esittämässään näkökantojensa yhteenvedoissa. Kaikki näkökannat ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon jäljempänä esitetyllä tavalla.
- (13) Intian viranomaiset ja yksi vientiä harjoittava tuottaja esittivät ilmoituksen jälkeen järjestetyissä kuulemisissa, että pyynnön esittäjät eivät tuota yhtä samankaltaisen tuotteen tyyppiä eli kefaleksiiniä ja että tämän vuoksi tutkimuksen vireillepano olisi kumottava sen osalta.
- (14) Tämän näkökannan osalta muistutettakoon, että jo alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, että kaikki tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tyypit (katso jäljempänä B jakso) muodostavat yhden ainoan tuoteluokan⁽¹⁾. Kaikki tyypit kuuluvat samaan luokkaan eli irtovalmisteena oleviin puolisynteettisiin laajavaikutteisiin antibiootteihin, ja niitä käytetään kaikkia samalla tavalla eli ne lisätään lopullisiin lääkevalmisteisiin, jotka ovat tehokkaita erilaisten tarttuvien tautien hoidossa. Koska kaikkia tuotetyyppejä pidetään tässä tutkimuksessa yhtenä tuotteena, jota myös pyynnön esittäjät tuottavat, väite on hylättävä.
- (15) Intian viranomaiset ja yksi vientiä harjoittava tuottaja väittivät, että yhteisön tuottajien vastaukset ei-luottamukselliseen kyselyyn eivät olleet riittävän yksityiskohtaisia eikä niitä ollut toimitettu perusasetuksen 29 artiklan mukaisesti. Väitettiin, että ei-luottamukselliseen kyselyyn annettujen tietojen puutteellisuuden vuoksi yhteistyössä toimineet viejät eivät todellisuudessa voineet puolustaa etujaan vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevan analyysin yhteydessä.
- (16) Tässä yhteydessä olisi huomattava, että kuten jäljempänä E jaksossa esitetään, yhteisön tuotannonala koostuu tässä tutkimuksessa ainoastaan kahdesta osapuolesta, Sandoz- ja DSM-yrityksistä. Lisäksi toinen niistä tuotti ainoastaan amoksisilliini- ja ampisilliini-rihdydraattia, kun taas toinen tuotti myös kefaleksiiniä. Näiden yhteisön tuotannonalan olosuhteiden vuoksi tiettyjen tutkimuksessa annettujen tietojen luottamuksellisuutta tiukennettiin. Joka tapauksessa asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi saatavilla olevissa asiakirjoissa on molempien yhteistyössä toimineiden yhteisön tuottajien ei-luottamukselliset vastaukset; luottamukselliset tiedot esitetään indeksoituina, jotta luottamuksellisuus toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää. Tämän vuoksi yhteisön tuottajien ei-luottamuksellisia kyselyvastauksia pidetään edelleenkin perusasetuksen 29 artiklan mukaisina. Lisäksi on syytä todeta, että kaikki asianomaiset osapuolet saivat tämän asetuksen F jaksossa esitetyllä tavalla indeksoidusta vahinkoa koskevista tiedoista riittävän tarkan kuvan vahingon ja syy-yhteyden olosuhteista voidakseen arvioida analyysia ja puolustaa etujaan.

⁽¹⁾ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 17, johdanto-osan 9 kappale.

B. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**I Tarkasteltavana oleva tuote**

- (17) Tässä tarkastelussa kyseessä oleva tuote on sama kuin asetuksessa (EY) N:o 2164/98 eli CN-koodeihin ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 ja ex 2941 90 00 kuuluva sellainen Intiasta peräisin oleva amoksisilliinitrihydraatti, ampisilliinitrihydraatti ja kefaleksiini, joka ei ole annostettuna eikä vähittäismyyntimuodossa tai -pakkauksissa, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.

II Samankaltainen tuote

- (18) Intian viranomaiset ja yksi vientiä harjoittava tuottaja huomauttivat ilmoituksen julkaisemisen jälkeen pidetyssä kuulemisessa, että yksi yhteisön tuottaja mainitsi tietyistä muun muassa vakauteen, puhtauteen, pitoisuuksiin ja galeenisiin ominaisuuksiin liittyvistä eroista tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen vertailun yhteydessä. Lisäksi ainoa yhteistyössä toiminut tuoja mainitsi vesiliukoisuuteen liittyvistä eroista.
- (19) Sekä tarkasteltavana olevan tuotteen että samankaltaisen tuotteen on kuitenkin oltava samojen kansainvälisten farmakopeoiden tiettyjen eritelmien mukaisia. Vaikka ne eivät olekaan kaikilta osin samanlaisia, ne muistuttavat läheisesti toisiaan perusasetuksen 1 artiklan 5 kohdassa edellytetyllä tavalla.
- (20) Tutkimuksessa varmistuikin, että yhteisön tuottajien yhteisössä tuottaman ja myymän amoksisilliinitrihydraatin, ampisilliinitrihydraatin ja kefaleksiinin fyysiset ominaisuudet ja käyttötarkoitukset ovat samanlaiset tai läheisesti vastaavat kuin tarkasteltavana olevan tuotteen ja ne ovat näin ollen perusasetuksen 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu samankaltainen tuote.

C. TUET**I Johdanto**

- (21) Komissio tutki tarkastelupyynnön sisältyvien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia järjestelmiä, joissa oli esitettyjen väitteiden mukaan myönnetty vientitukea:
- 1) Kansalliset järjestelmät
 - a) ennakkolisenssijärjestelmä (Advance Licence Scheme);
 - b) tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS);
 - c) erityistalousalueiden / vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Special Economic Zones / Export Oriented Units Scheme);
 - d) tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme);
 - e) tuloverojärjestelmät (Income Tax Schemes):
 - vientituloverosta vapautuksen järjestelmä (Export Income Tax Exemption Scheme),
 - tutkimuksen ja kehityksen tuloverokannustejärjestelmä (Income Tax Incentive for Research and Development);
 - f) vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme).

- (22) Edellä a–d alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä 'ulkomaankauppalaki'. Ulkomaankauppalailla Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevissa asiakirjoissa (EXIM-policy), jotka kaupaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Eräs tuonti- ja vientipolitiikkaa koskeva asiakirja koskee tämän tapauksen tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa; kyseessä on 1 päivän huhtikuuta 2002 ja 31 päivän maaliskuuta 2007 välistä aikaa koskeva viisivuotissuunnitelma (EXIM-policy 02–07). Lisäksi Intian viranomaiset esittelevät kyseistä viisivuotissuunnitelmaa koskevia menettelyjä käsikirjassa Handbook of Procedures – 1 April 2002 to 31 March 2007, Volume I (HOP I 02–07)⁽¹⁾. Myös kyseinen menettelykäsikirja saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.
- (23) Edellä e alakohdassa mainitut tuloverojärjestelmät perustuvat vuonna 1961 annettuun tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain varainhoitolailalla (Finance Act).
- (24) Edellä f alakohdassa mainittu vientiluottojärjestelmä perustuu vuoden 1949 pankkivalvontalain (Banking Regulation Act 1949) 21 ja 35A §:ään, joiden mukaan Intian keskuspankki (Reserve Bank of India, RBI) voi ohjata kaupallisten pankkien vientiluottotoimintaa.
- 2) Alueelliset järjestelmät
- (25) Komissio tutki tarkastelupyynnössä annettujen tietojen ja komission kyselylomakkeen vastausten perusteella myös eräitä järjestelmiä, joihin väitettiin liittyvän Intian tiettyjen osavaltioiden alueellisten hallintojen tai viranomaisten myöntämiä tukia.
- a) Punjabin osavaltio:
- teollisuuden kannustejärjestelmä (Punjab Industrial Incentive Scheme).
 - Järjestelmä perustuu Punjabin hallituksen teollisuuspolitiikan kannusteita koskevaan lainsäädäntöön.
- b) Gujaratin osavaltio:
- teollisuuden kannustejärjestelmä (Gujarat Industrial Incentive Scheme),
 - sähköveron palautusjärjestelmä (Refund of Electricity Duty).
 - Ensin mainittu ohjelma perustuu Gujaratin teollisuuden kannustepolitiikkaan ja viimeksi mainittu Bombayn sähköverolakiin vuodelta 1958 (Bombay Electricity Duty Act of 1958).
- c) Maharashtran osavaltio:
- Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä (Package Scheme of Incentives (of the Government of Maharashtra)). Järjestelmä perustuu Maharashtran osavaltion teollisuus-, energia- ja työministeriön päätöslauselmiin.
- (26) Tarkastelupyynnössä ei mainittu yhtä tuloverojärjestelmää (tutkimuksen ja kehityksen tuloverokannustejärjestelmä) ja kolmea alueellista järjestelmää (Punjabin ja Gujaratin teollisuuden kannustejärjestelmät ja Gujaratin sähköveron palautusjärjestelmä). Näin ollen ja perusasetuksen 22 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan 10 kohdan mukaisesti komissio ilmoitti Intian viranomaisille tutkimuksen soveltamisalan mahdollisesta laajentamisesta käsittämään kyseiset järjestelmät. Intian viranomaisille ehdotettiin neuvottelujen aloittamista tilanteen selvittämiseksi väitettyjen järjestelmien osalta ja molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi. Neuvotteluissa ei päästy yhteisymmärrykseen kyseisten neljän järjestelmän suhteen, joten komissio sisällytti ne tukea koskevaan tutkimukseen.

⁽¹⁾ Tiedonanto nro 1/2002–07, 31. maaliskuuta 2002, Intian kaupp- ja teollisuusministeriö.

- 3) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitettyjä tukia koskevia huomautuksia
- (27) Kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa esitti, että ennakkolisenssijärjestelmä, tutkimuksen ja kehityksen tuloverokannustejärjestelmä ja vientiluotojärjestelmä olisi jätettävä tämän tutkimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, koska tarkastelussa ei pitäisi tutkia muita kuin alkuperäiseen tutkimukseen sisältyneitä järjestelmiä. Tässä tapauksessa näitä kolmea järjestelmää ja alueellisia järjestelmiä ei tutkittu alkuperäisessä tutkimuksessa.
- (28) Perusasetuksen asianomaiset säännökset välivaiheen tarkasteluista ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevista tarkasteluista eivät kuitenkaan rajoita tarkastelujen lähestymistapaa tällä tavoin. Esimerkiksi välivaiheen tarkastelu voisi johtaa toimenpiteiden tason korottamiseen perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos voimassa olevat toimenpiteet ovat riittämättömät vahinkoa aiheuttaneen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen tasaamiseksi. Perusasetuksen 19 artiklan 4 kohdan mukaan voidaan tutkimusten kuluksi lisäksi ”harkita [...], ovatko tukea [...] koskevat olosuhteet merkittävästi muuttuneet”. Tukia koskeva välivaiheen tarkastelu voi siis itsessään johtaa kaikkien tarkasteltavana olevaan tuotteeseen mahdollisesti liittyvien tukien järjestelmän täydelliseen uudelleenarviointiin eikä ainoastaan alun perin tutkittujen tukijärjestelmien tarkasteluun. Myöskään toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ei tarvitse keskittyä yksinomaan alun perin tutkittuihin järjestelmiin. Perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdassa viitataan yleisesti tuen jatkamiseen tai uudelleen alkamiseen eikä alun perin tutkittuihin tukijärjestelmiin. Näin ollen tarkastelujen ei tarvitse rajoittua alun perin tutkittuihin järjestelmiin, vaan niissä on arvioitava nykyistä ja tulevaa tukea, johon sisältyvät myös muut tukijärjestelmät kuin alkuperäisessä tutkimuksessa käsitellyt. Ainoastaan tällä tavoin voidaan asianmukaisesti arvioida tukitilannetta tietyssä tarkastelua koskevassa tutkimusajanjaksona. Muutoin maat voisivat suojautua tukien vastaisilta toimenpiteiltä yksinkertaisesti nimeämällä jonkin tietyn järjestelmän uudestaan tai tekemällä siihen pieniä rakenteellisia muutoksia. Tämä vaarantaisi tasoitustoimenpiteiden tavoitteen ja tarkoituksen eli vahinkoa aiheuttavan tuen vastapainona toimimisen.

II Kansalliset järjestelmät

- 1) *Ennakkolisenssijärjestelmä (Advance Licence Scheme, ALS)*
- a) *Oikeusperusta*
- (29) Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on vuosien 2002–2007 vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan (EXIM-policy 02–07) kohdissa 4.1.1–4.1.14 ja sitä täydentävän menetelmäkäsikirjan (HOP I 02–07) luvuissa 4.1–4.30.
- b) *Tukikelpoisuus*
- (30) ALS-järjestelmään kuuluu kuusi alajärjestelmää, joita kuvataan tarkemmin johdanto-osan 31 kappaleessa. Ne eroavat toisistaan muun muassa tukikelpoisuusvaatimusten suhteen. Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat ”sidoksissa” valmistajiin, voivat hakea tosiasiallisen maastaviennin ALS-tukea ja vuotuisten tarpeiden mukaista ALS-tukea. Lopulliselle viejälle tavaraa toimittavat valmistajaviejät voivat saada välituotetoimituksiin tarkoitettua ALS-tukea. Päärakojitsijat, jotka toimittavat tavaraa EXIM-policy 02–07 -asiakirjan kohdassa 8.2 mainituille vientiin rinnastettavaa toimintaa harjoittaville tahoille, kuten vientiin suuntautuneille yksiköille, voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan ALS-tukea. Valmistajaviejille tavaraa toimittavat välitoimittajat voivat myös saada vientiin rinnastettavan toiminnan tukea ennakkoluovutusta sekä kotimaisia remboursseja ja vastaremburseja koskevien ALS-alajärjestelmien yhteydessä.
- c) *Käytännön toteutus*
- (31) Ennakkolisenssijärjestelmiä on seuraavanlaisia:
- i) *Tosiasiallinen vienti (physical exports):* Tämä on alajärjestelmistä keskeisin. Siinä voidaan tuoda tullitta tuotantopanoksia tietyn vientituotteen valmistukseen. Tosiasiallisella viennillä tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että vientituote on vietävä Intian alueelta. Lisenssissä mainitaan tuonnin tullihelpotukset ja vientivelvoitteet, myös vientituotteen tyyppi.

- ii) *Vuotuiset tarpeet (annual requirement)*: Vuotuisia tarpeita koskevia lupia ei ole liitetty tiettyyn vientituotteeseen, vaan laajempaan tuoteryhmään (esim. kemialliset tuotteet ja jalosteet). Lisenssinhaltija voi (aiemman viennin mukaan määräytyvään tiettyyn enimmäisarvoon saakka) tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita käytetään minkä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvan tuotteen valmistukseen. Se voi viedä mitä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvaa valmista tuotetta, jonka valmistukseen on käytetty kyseisiä tullitta tuotuja aineksia.
- iii) *Välituotetoimitukset (intermediate supplies)*: Tämä alajärjestelmä kattaa tapaukset, joissa kaksi valmistajaa aikoo tuottaa yhtä ainoaa vientituotetta jakaen tuotantoprosessin keskenään. Valmistajaviejä tuottaa välituotetta. Se voi tuoda tuotantopanosmateriaaleja tullitta ja saada tähän tarkoitukseen välituotetoimituksiin tarkoitettua ALS-tukea. Lopullinen viejä saattaa valmistuksen loppuun, ja sillä on velvollisuus viedä valmis tuote.
- iv) *Vientiin rinnastettava toiminta (deemed exports)*: Tässä alajärjestelmässä pääurakoitsija voi tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita tarvitaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, joita myydään vientitavaroihin rinnastettavina tuotteina EXIM policy 02-07 -asiakirjan kohdan 8.2 alakohdissa b-f, g, i ja j. Intian viranomaisten mukaan vientiin rinnastettavalla toiminnalla tarkoitetaan niitä liiketoimia, joissa toimitetut tavarat eivät poistu maasta. Eräitä toimituksia pidetään vientiin rinnastettavina edellyttäen, että tavarat on valmistettu Intiassa, esimerkiksi tavaratoimituksia vientiin suuntautuneille yksiköille tai erityistalousalueille sijoittautuneille yrityksille.
- v) *Ennakkoluovutusasiakirjat (Advance Release Orders, ARO)*: Ennakkolisenssin haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimarkkinoilta, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen ARO-asiakirjoja. Tällöin ennakkolisenssit vahvistetaan ARO-asiakirjoiksi ja siirretään kotimaiselle toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimituksen yhteydessä. ARO-asiakirjat oikeuttavat kotimaisen toimittajan tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan EXIM-policy 02-07 -asiakirjan kohdassa 8.3, kuten välitoimituksia / vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan ALS-järjestelmän soveltaminen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyt ja lopullisen valmisteveron palautus. ARO-järjestelmässä verot ja tullit palautetaan tuotteen toimittajalle eikä lopulliselle viejälle tullinpalautusjärjestelmässä. Verot/tullit voidaan palauttaa sekä kotimarkkinoilta hankittuja että tuotuja tuotantopanoksia käytettäessä.
- vi) *Kotimaiset remburssit ja vastaremburssit (back to back inland letter of credit)*: Myös tämä alajärjestelmä koskee kotimarkkinatoimituksia ennakkolisenssin haltijalle. Ennakkoluvan haltija voi pyytää pankilta kotimaisen remburssin avaamista kotimaisen toimittajan hyväksi. Pankki kirjaa lisenssiin suorassa tuonnissa ainoastaan sellaisten tavaroiden arvon ja määrän, jotka on hankittu kotimarkkinoilta tuonnin sijaan. Kotimainen toimittaja voi saada tiettyjä vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviä etuja, joita selostetaan EXIM-policy 02-07 -asiakirjan kohdassa 8.3, kuten välitoimituksia / vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan ALS-järjestelmän soveltaminen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyt ja lopullisen valmisteveron palautus.

Todettiin, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana yhteistyössä toimineet viejät saivat tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyviä etuja ainoastaan seuraavien neljän ALS-alajärjestelmän mukaisesti: i) tosiasiallinen vienti, ii) vuotuiset tarpeet, iii) välituotetoimitukset lopulliselle viejälle ja iv) vientiin rinnastettavat toimitukset vientiin suuntautuneille yksiköille / erityistalousalueilla sijaitseville yksiköille. Tämän vuoksi ei ole tarpeen määrittää tasoitustoimenpiteiden soveltamisen mahdollisuutta seuraavien järjestelmien suhteen: v) ennakkoluovutusasiakirjat ja vi) kotimaiset remburssit ja vastaremburssit.

- (32) Intian viranomaisten suorittamien tarkastusten helpottamiseksi lisenssinhaltija on laissa veloitettu tekemään määrämuotoisen totuudenmukaisen ja asianmukaisen selvityksen lisenssien mukaisesti tuotujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 02-07 -käsi kirjan luku 4.30 ja lisäys 18) eli pitämään rekisteriä (nk. lisäyksen 18 mukainen rekisteri) todellisesta kulutuksesta.
- (33) Edellä johdanto-osan 31 kappaleessa mainituista alajärjestelmistä i, iii ja iv todettakoon, että Intian viranomaiset määräävät sekä tuonnin tullihelpotusten että vientivelvoitteiden (myös vientiin rinnastettavassa toiminnassa) määräästä ja arvosta ja ne on kirjattu lisenssiin. Lisäksi vienti- ja tuontihetkellä viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat lisenssiin. Intian viranomaiset päättävät tämän järjestelmän mukaisesti tapahtuvan tuonnin määrän nk. SION-vakionormien perusteella. Useimmille tuotteille, tarkasteltavana oleva tuote mukaan luettuna, on olemassa SION-vakionormit ja ne on julkaistu menetelmäkäsikirjassa HOP II 02-07.

- (34) Edellä johdanto-osan 31 kappaleessa mainitun alajärjestelmän ii (vuotuisia tarpeita koskeva ennakkolisenssijärjestelmä) tapauksessa lisenssissä mainitaan ainoastaan tuonnin tullihelpotusten arvo. Lisenssinhaltijan on säilytettävä tuotantopanosten ja tuloksena olevien vientituotteiden yhteys (HOP I 02-07 -käsikirjan kohta 4.24A(c)).
- (35) Tuodut tuotantopanokset eivät ole siirrettävissä, ja ne on käytettävä tuloksena olevan vientituotteen valmistamiseen. Vientivelvoite on täytettävä lisenssin antamisen jälkeen ennalta määrättyssä määräajassa (18 kuukauden määräaika, jota voidaan kahdesti pidentää kuudella kuukaudella). Vuotuisia tarpeita koskevassa ennakkolisenssijärjestelmässä ei sallita määräajan pidentämistä.
- (36) Tarkastelua koskevassa tutkimuksessa todettiin, että yhteistyössä toimineet viejät olivat tuoneet eri alajärjestelmissä SION-vakionormeihin perustuvien tuontihelpotusten mukaisesti tullitta enemmän tuotantopanoksia kuin ne tarvitsivat tuloksena olevan vientituotteen viitemäärän tuottamiseen. Näin ollen SION-vakionormit tarkasteltavana olevalle tuotteelle eivät olleet tarkkoja. Lisäksi yksikään yhteistyössä toiminut viejä ei pitänyt tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona asianmukaista rekisteriä todellisesta kulutuksestaan. Neljässä tapauksessa rekisteriä ei pidetty lainkaan lakivelvoitteesta huolimatta (katso johdanto-osan 32 kappale). Kahdessa tapauksessa yritysten rekisteri ei vastannut todellista kulutusta. Tutkitut viejät tai Intian viranomaiset eivät kyenneet osoittamaan, että vapautus tuontitullista ei olisi johtanut liialliseen tuontitullien palauttamiseen.

d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (37) Intian viranomaiset ja viisi yhteistyössä toiminutta viejää esittivät huomautuksia ennakkolisenssijärjestelmästä. Ne väittivät, että ennakkolisenssijärjestelmä toimii sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä, jonka ne väittävät muistuttavan EY:n sisäisen jalostuksen järjestelmää; niiden mukaan sillä on perusasetuksen liitteen I, II ja III säännösten mukainen tarkastusjärjestelmä, jolla valvotaan tullitta tuotujen tuotantopanosten ja tuloksena olevien vientituotteiden välistä yhteyttä. Intian viranomaiset ja kaksi viejää esittivät lisäksi, että tasoitustoimenpiteitä voitaisiin soveltaa ainoastaan liialliseen tuontitullien palauttamiseen. Ne vakuuttivat, että käytössä oli asianmukainen tarkastusjärjestelmä. Ne viittasivat tässä yhteydessä seuraaviin tekijöihin, joita Intian viranomaiset voivat käyttää tarkastuksissaan: SION-vakionormit, määrälliset tiedot vienti- ja tuontiasiakirjoissa, ennakkolisenssijärjestelmän mukaista tuontia ja vientiä koskevat tullimaksusitoumusrekisterit, rekisteri todellisesta kulutuksesta, tullihyvityksiin liittyvä viennin varmennuskirja (Duty Entitlement Export Certification book, DEEC), tuonnin ja viennin jälkeen tehtävä lunastuksen varmennus, Intian valmistevero- ja tullihallinnon soveltamat lisätarkastusmekanismit, määräaikaistarkastukset ja oikeudelliset seuraamukset väärinkäytösten tapauksessa. Intian viranomaiset ja yksi viejä myönsivät kuitenkin, että SION-vakionormit voivat olla pienemmät kuin todellinen kulutus. Lisäksi yksikään viejä ei esittänyt riittävää näyttöä siitä, että se täyttää velvollisuutensa pitää asianmukaista, EXIM-policy-asiakirjassa edellytettyä rekisteriä todellisesta kulutuksesta. Lisäksi kaksi viejää väitti, että tutkijaviranomaisen olisi pitänyt laskea liiallisen tuontitullien palauttamisen määrä itse. Samaten väitettiin, että EY:tä sitovat aiemmat ennakkotapaukset, joiden mukaan ennakkolisenssijärjestelmä ei oikeuta vastatoimiin. Yksi viejä toimitti ilmoituksen julkaisemisen jälkeen pidetyn kuulemisen jälkeen laskelman liiallisista tullinpalautuksista.

e) Päätelmä

- (38) Vapautus tuontitulleista on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan mukainen tuki eli Intian viranomaisten taloudellista tukea, josta on koitunut etua tutkituille viejille.
- (39) Lisäksi tosiasiallisen maastaviennin, vuotuisten tarpeiden ja välituotetoimitusten ennakkolisenssijärjestelmät ovat selvästi oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista. Yritys ei voi saada tukia näistä järjestelmistä ilman vientisitoumusta.

- (40) Vientiin rinnastettavan toiminnan ennakkolisenssijärjestelmän tuki on tässä tapauksessa tosiasiallisesti riippuvainen vientituloksesta. Sitä käytti ainoastaan yksi yritys vähäisessä määrin ja ainoastaan toimittaessaan tavaraa vientiin suuntautuneille yksiköille tai erityistalousalueilla sijaitseville yksiköille; molemmat luokat mainitaan EXIM-policy 02–07 -asiakirjan kohdassa 8.2(b). Yritys ilmoitti, että sen asiakkaat voivat vuorostaan tarkasteltavana olevan tuotteen. Vientiin suuntautuneiden yksikköjen ja erityistalousalueiden tarkoitus on EXIM-policy 02–07 -asiakirjan kohdan 6.1 mukaisesti vienti. Kotimainen toimittaja saa siis tukea vientiin rinnastettavan toiminnan ennakkolisenssijärjestelmästä, koska Intian viranomaiset ennakoivat vientitulot, jotka vientiin suuntautuneessa yksikössä tai erityistalousalueella toimiva viejä vuorostaan saa. Perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaan tuen katsotaan tosiasiallisesti riippuvan vientituloksesta, jos tosiasiat osoittavat, että tuen myöntäminen, vaikkei sitä olekaan tehty oikeudellisesti vientituloksesta riippuvaiseksi, on tosiasiaa kytketty todellisiin tai odotettuihin vientituloihin.
- (41) Yhtäkään tässä tapauksessa sovelletusta neljästä alajärjestelmästä ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Päätelmä on voitu vahvistaa ilmoituksen julkaisemisen esitettyjen näkökantojen perusteellisen tarkastelun jälkeen. Kyseiset alajärjestelmät eivät ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukaisia. Intian viranomaiset eivät soveltaneet tehokasta tarkastusjärjestelmää tai -menettelyä varmistaakseen, käytettiinkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 4 alakohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohta). Tarkasteltavana olevan tuotteen SION-vakionormit eivät olleet riittävän tarkkoja. Toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen esitetyt huomautukset eivät ole horjuttaneet tätä päätelmää. Intian viranomaiset päinvastoin myönsivät, että normit olivat epätarkkoja. Näin ollen vahvistetaan, ettei SION-vakionormeja voida itsessään pitää todellisen kulutuksen arviointiin soveltuvana tarkastusjärjestelmänä, koska Intian viranomaiset eivät voi riittävän tarkkaan arvioida kyseisten kohtuuttoman edullisten vakionormien perusteella sitä, millaisia tuotantopanosten määriä vientituotannossa on kulutettu. Intian viranomaiset eivät myöskään toteuttaneet asianmukaisesti pidettyyn todellista kulutusta koskevaan rekisteriin (nk. lisäyksen 18 mukainen rekisteri) perustuvaa tehokasta tarkastusta. Intian viranomaiset eivät liioin tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellainen tavallisesti olisi tehtävä silloin, kun tehokasta tarkastusjärjestelmää ei ole käytetty (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohta); viranomaiset eivät myöskään osoittaneet, että liiallista tuontitullien palauttamista ei olisi tapahtunut. ALS-järjestelmän ja EY:n sisäisen jalostuksen järjestelmän väitetyllä samankaltaisuudella ei ole merkitystä, sillä EY:n järjestelmää ei tarkastella tässä tutkimuksessa.
- (42) Muut toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esiin tuodut tarkastusmahdollisuudet oli joko lopetettu (viennin varmennuskirja DEECB poistettiin käytöstä EXIM policy 02–07 -asiakirjalla) tai ne näyttävät perustuvan todellista kulutusta koskevien rekisterien valvonnan puuttuessa kohtuuttoman edullisiin SION-vakionormeihin, mikä ei ole riittävää (vientijärjestelmän ja tuontiasiakirjojen tiedot, tullimaksusitoumusrekisterit, lisenssien lunastuksen varmennus). Intian viranomaiset eivät ole toimittaneet tarkastusraportteja tutkittavana olevista vientiä harjoittavista tuottajista.
- (43) Lopuksi todettakoon, että koska ALS-järjestelmää ei koskaan aikaisemmin ole analysoitu sellaisiin tosiasioihin pohjautuen, joita voisi verrata tässä tutkimuksessa todettuihin tosiasioihin, ja etenkin kun otetaan huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen SION-vakionormien epätarkkuus, ei ole olemassa sitovia ennakkotapauksia, joiden perusteella järjestelmään ei voitaisi kohdistaa tasoitustoimenpiteitä.
- (44) Kyseiset neljä alajärjestelmää mahdollistavat siis tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

f) Tuen määrän laskeminen

- (45) Koska sallittua tullinpalautusjärjestelmää tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmää ei sovelleta, tasoitustoimenpiteiden alainen etu on tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien koko palautettu määrä. Toisin kuin mitä Intian viranomaiset ja kaksi viejää väittävät toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen esittämissään näkökannoissa, perusasetuksessa ei säädetä ainoastaan liiallisesta tuontitullien palauttamisesta johtuvasta tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja liitteessä I olevan i alakohdan mukaan ainoastaan liiallinen tullinpalautus voi oikeuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton edellyttäen, että perusasetuksen liitteen II ja III edellytykset täyttyvät. Kyseiset edellytykset eivät kuitenkaan täyttyneet tässä

- tapauksessa. Jos siis todetaan, ettei asianmukaista valvontamenettelyä ole olemassa, edellä mainittua tullinpalausjärjestelmiin sovellettavaa poikkeusta ei voida soveltaa, vaan sen sijaan sovelletaan tavanomaista sääntöä, jonka mukaan tasoitustullit määräytyvät maksamattomien tullien määrän (saamatta jääneen tulon) mukaan eikä oletetun liiallisen tullinpalaituksen mukaan. Kuten perusasetuksen liitteessä II olevassa II kohdassa ja liitteessä III olevassa II kohdassa säädetään, kyseisenlaisen liiallisen palautuksen laskeminen ei ole tutkijaviranomaisen tehtävä. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan päinvastoin riittää, että tutkijaviranomainen toteaa, että on olemassa riittävä näyttö siitä, että tietty tarkastusjärjestelmä ei ole asianmukainen. Olisi huomattava lisäksi, että jos tarkastusjärjestelmää ei ole sovellettu asianmukaisesti, Intian viranomaisten on tehtävä lisätutkimuksensa ajoissa eli yleensä ennen tasoitustullitutkimuksen paikalla tehtävää tarkastusta. Viejän laskelmaa liiallisista tullinpalauksista ei toimitettu ajoissa vaan vasta toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen eivätkä toimittajana siis olleet Intian viranomaiset. Sitä ei tästä syystä voida ottaa huomioon.
- (46) ALS-järjestelmää käyttäneiden viejien tuen määrä laskettiin johdanto-osan 31 kappaleessa selostettujen neljän alajärjestelmän mukaisesti tarkasteltavana olevaa tuotetta varten tuotujen aineiden tuonnin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana kantamatta jääneiden tullien (perustulli ja erityinen lisätulli) perusteella (osoittaja). Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen hankinnassa syntyneet välttämättömät kulut vähennettiin tukien määrästä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö. Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tarkasteltavana olevasta tuotteesta syntyneelle viennin liikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (47) Järjestelmästä sai tarkastelua koskevan tutkimuksen aikana tukea kuusi yritystä; tuki vaihteli 22,0 ja 25,8 prosentin välillä (katso jäljempänä johdanto-osan 154 kappale).
- 2) Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (*Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS*)
- a) Oikeusperusta
- (48) DEPBS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 02-07 -asiakirjan kohdassa 4.3 ja HOP I 02-07 -käsikirjan luvussa 4.
- b) Tukikelpoisuus
- (49) Kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä.
- c) DEPBS-järjestelmän käytännön toteutus
- (50) Tukikelpoinen viejä voi hakea DEPBS-hyvityksiä, jotka lasketaan prosentiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen tuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset DEPBS-prosenttiosuudet useimmille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle. Osuudet on määritetty SION-vakionormien perusteella ja niissä otetaan huomioon tuonnin oletettu osuus vientituotteeseen käytetyistä tuotantopanoksista ja kyseisestä oletetusta tuonnista kannettu tulli riippumatta siitä, onko tuontitullit tosiasiallisesti maksettu vai ei.
- (51) Yrityksen on tämän järjestelmän eduista hyötyäkseen harjoitettava vientiä. Vientihetkellä viejän on ilmoitettava Intian viranomaisille, että vienti tapahtuu DEPBS-järjestelmän mukaisesti. Tavaroiden vientiä varten Intian tulliviranomaiset antavat lähetyksenettelyn aikana viennin lähetyksiä asiakirjan. Asiakirjasta käy muun muassa ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Tässä vaiheessa viejä tietää, millaisen edun se saa. Sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat kyseisen asiakirjan antaneet, Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa DEPBS-hyvityksen myöntämiseen. DEPBS-prosenteista sovelletaan etua laskettaessa sitä, joka on voimassa vienti-ilmoituksen tekohetkellä. Tämän vuoksi edun määrää ei ole mahdollista muuttaa takautuvasti.

- (52) Todettiin myös, että Intian kirjanpitonormien mukaisesti DEPBS-hyvitykset on vientivelvoitteen täyttyä mahdollista kirjata tileihin suoriteperusteella tulona.
- (53) Näitä hyvityksiä voidaan käyttää minkä tahansa tuontirajoitusten alaan kuulumattomien tavaroiden, tuotantohyödykkeitä lukuun ottamatta, myöhemmin tapahtuvan tuonnin tullien maksamiseen. Hyvityksiä käyttäen tuodut tavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai käyttää muutoin.
- (54) DEPBS-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja voimassa 12 kuukauden ajan niiden myöntämisestä.
- (55) DEPBS-hyvityksiä koskeva hakemus voi kattaa 25 vientitapahtumaa ja sähköisesti tehtynä rajoittamattoman määrän vientitapahtumia. Tiukkoja määräaikoja ei tosiasiallisesti sovelleta, koska HOP I 02-07 -käsikirjan luvussa 4.47 mainitut ajanjaksot lasketaan aina DEPBS-hakemukseen sisältyvästä viimeisimmästä vientitapahtumasta.

d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (56) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä kolme viejää, jotka saivat tukia DEPBS-järjestelmästä, esitti huomautuksensa järjestelmän edellä esitetystä analyysistä. Ne väittivät, että i) toisin kuin johdanto-osan 53 ja 59 kappaleen päätelmissä esitetään, DEPBS-järjestelmässä tuodut ainekset on käytettävä vientituotteen tuotantoon ja DEPBS-hyvityksiä voi saada ainoastaan, jos viedään tuotteita, joiden tuotantopanoksista on kannettu tuontitulli, ii) tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrän uutta laskentamenetelmää (jossa keskitytään vientitapahtumaan, katso jäljempänä johdanto-osan 61 ja 62 kappale) ei pitäisi käyttää, koska etu saadaan vasta hyvityksen käytön yhteydessä ja koska uusi lähestymistapa poikkeaa syrjivästi EY:n aiemmasta käytännöstä, iii) DEPBS-järjestelmä voi oikeuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon ainoastaan niiltä osin kuin hyvityksiä on saatu tarkasteltavana olevan tuotteen osalta ja iv) helmikuussa 2004 tehty DEPBS-prosenttien alentaminen olisi otettava huomioon.

e) DEPBS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (57) DEPBS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. DEPBS-hyvityksissä on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi DEPBS-hyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.
- (58) Lisäksi DEPBS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista.
- (59) Tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan tarkoitamana sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejää ei velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei myöskään ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettulla tavalla. Viejä voi saada DEPBS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että kyseinen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada DEPBS-järjestelmän etuuksia.

- (60) Erään viejän väitteelle, että järjestelmässä tuodut ainekset on käytettävä vientituotteen tuotantoon, eikä väitteelle, että DEPBS-hyvitysten saaminen edellyttää käytetyistä tuotantopanoksista kannettua tuontitullia, ei kuitenkaan esitetty perusteluita. Tässä yhteydessä olisi huomattava myös, etteivät Intian viranomaiset missään vaiheessa kiistäneet edellä esitettyä DEPBS-järjestelmän tosiseikkoihin perustuvaa kuvausta. Tästä syystä kyseiset väitteet oli hylättävä.

f) Tuen määrän laskeminen

- (61) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu pyynnön esittäjälle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Kyseisellä hetkellä Intian viranomaisten on siis luovuttava tulleista, ja tämä luopuminen on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua taloudellista tukea. Kuten edellä johdanto-osan 51 kappaleessa todetaan, Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen eivätkä tuen määrään sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetysasiakirjan, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Samassa kappaleessa todetaan myös, että tosiasiallisen viennin ja DEPBS-lisenssin myöntämisen välisenä aikana DEPBS-prosenteissa tapahtuneet muutokset eivät vaikuta annettavan edun määrään taannehtivasti. Lisäksi, kuten edellä johdanto-osan 52 kappaleessa todetaan, yritykset voivat Intian kirjanpitonormien mukaisesti kirjata DEPBS-hyvitykset suoritusperusteella tulona tileihin vientihetkellä. Koska yritys tietää saavansa DEPBS-järjestelmän mukaista tukea ja tosiasiaa etuja muistakin järjestelmistä, se on kilpailun kannalta paremmassa asemassa, sillä se voi tuet huomioon ottaen tarjota alhaisempia hintoja.
- (62) Tasoitustullin käyttöönoton perusteena on kuitenkin oikaista epäterveet kaupan käytännöt, jotka perustuvat laittomaan kilpailuun. Edellä esitetyn perusteella katsotaan asianmukaiseksi arvioinniksi, että DEPBS-järjestelmästä saatu etu on kaikista järjestelmän mukaisista vientitapahtumista tutkimusajanjakson aikana hankittujen hyvitysten summa.
- (63) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset eivät ole johtaneet tämän laskentatavan muuttamiseen. Euroopan yhteisöt ovat jo käyttäneet uutta menetelmää viime aikoina esimerkiksi grafiittielektrodijärjestelmän tapauksessa (¹). Myöskään oikeusvarmuuden ja perustellun luottamuksen periaatteet eivät ole esteenä menetelmän muuttamiselle. Ensinnäkään uusi menetelmä ei johda järjestelmän täydelliseen uudelleenarviointiin; järjestelmä on aina todettu tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaksi. Muutos koskee ainoastaan tuen määrän laskentaa, jotta sen yhteys tosiasialliseen tilanteeseen tiettyinä tutkimusajanjaksona on selvempi. Toiseksi uuden menetelmän taustalla ovat muun muassa komission viimeaikaisissa tutkimuksissa toteamat tosiseikat eli esimerkiksi se, että Intian kirjanpitonormien mukaisesti DEPBS-hyvitykset kirjataan suoritusperusteella ja että hyvityksiä koskeviin hakemuksiin ei tosiasiallisesti sovelleta määräaikoja vienti- ja tuontipolitiikassa. Lisäksi toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitettyjen huomautusten perusteella on varmistunut, että kyseistä järjestelmää sovellettaessa viejä on vientitapahtuman hetkellä saanut peruuttamattoman oikeuden DEPBS-hyvityksiin. Kyseinen hetki on ratkaisevan tärkeä määritettäessä edun koituminen edellä johdanto-osan 61 kappaleessa esitetyn mukaisesti; myöhemmällä käytöllä ei ole merkitystä, sillä etuun oikeutettu viejä on jo taloudellisesti paremmassa asemassa.
- (64) Toisin kuin eräät vientiä harjoittavat tuottajat esittävät, myös sellaiset DEPBS-hyvitykset, jotka on saatu muiden tuotteiden kuin tarkasteltavana olevan tuotteen viennissä, oli otettava huomioon määriteltäessä tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien DEPBS-hyvitysten määrää. DEPBS-järjestelmässä ei mitenkään velvoiteta käyttämään hyvityksiä tiettyyn tuotteeseen liittyvien tuotantopanosten tullittomaan tuontiin. Sen sijaan DEPBS-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä, niitä voidaan jopa myydä ja käyttää minkä tahansa tuontirajoitusten alaan kuulumattomien tavaroiden tuontiin (tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantopanokset kuuluvat tähän ryhmään) tuotantohyödykkeitä lukuun ottamatta. Näin ollen tarkasteltavana oleva tuote voi saada etua kaikista annetuista DEPBS-hyvityksistä.

(¹) Neuvoston asetus (EY) N:o 1628/2004, annettu 13 päivänä syyskuuta 2004, EUVL L 295, 18.9.2004, s. 4 (johdanto-osan 13 kappale).

- (65) Lisäksi tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen tapahtuneita DEPBS-prosenttien alentamisia ei voida ottaa huomioon, koska perusasetuksen 11 artiklan 1 kohdan mukaan tutkimusjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon. Ei myöskään ole takuita siitä, että Intian viranomaiset eivät nosta DEPBS-kantoja tulevaisuudessa.
- (66) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen hankinnassa syntyneet välttämättömät kulut vähennettiin perustelluista pyynnöistä näin määritellyistä hyvityksistä, jolloin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona saadulle viennin kokonaisliikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, viettyihin tai kuljetettuihin määriin. Järjestelmästä sai tarkastelua koskevan tutkimuksen aikana tukea viisi yritystä; tuki vaihteli 3,2 ja 8,0 prosentin välillä (katso jäljempänä johdanto-osan 154 kappaleessa oleva taulukko).
- 3) *Vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Export Oriented Units Scheme, EOUS) / Eryitystalousalueiden järjestelmä (Special Economic Zones Scheme, SEZS)*
- a) Oikeusperusta
- (67) Kyseisiä järjestelmiä selostetaan EXIM-policy 02–07 -asiakirjan luvussa 6 (EOUS) ja HOP I 02–07 -käsikirjan luvussa 7 (SEZS).
- b) Tukikelpoisuus
- (68) Kaikki yritykset, jotka periaatteessa sitoutuvat viemään koko tavara- tai palvelutuotantonsa – lukuun ottamatta yksinomaan kauppiaina toimivia yrityksiä – voidaan perustaa SEZS- tai EOUS-järjestelmien mukaisesti. Palvelualan ja maatalouden alan yrityksistä poiketen teollisuusyritysten on kuitenkin tehtävä tietty vähimmäismäärä investointeja käyttöomaisuuteen (10 miljoonaa Intian rupiaa) voidakseen saada tukea EOUS-järjestelmästä.
- c) Käytännön toteutus
- (69) SEZS-järjestelmä on aiemman vientiteollisuuden vapaa-alueiden järjestelmän (Export Processing Zones Scheme, EPZS) seuraaja. Eryitystalousalueet (SEZ) ovat tarkkaan rajattuja tullittomia erityisalueita, joita pidetään EXIM-policy 02–07 -asiakirjassa toisen maan alueena kaupan, tullien ja verojen näkökulmasta. Nyt on toiminnassa 14 tällaista erityisaluetta, ja Intian viranomaiset ovat hyväksyneet 13 uuden alueen perustamisen.
- (70) Vientiin suuntautuneet yksiköt (EOU) taas ovat maantieteellisesti joustavampia ja niitä voidaan perustaa minne tahansa Intiaan. Järjestelmä täydentää SEZS-järjestelmää.
- (71) Vientiin suuntautuneen yksikön tai erityistalousalueen asemaa koskevassa hakemuksessa on mainittava seuraavien viiden vuoden ajalta tiedot muun muassa suunnitelluista tuotantomääristä, viennin arvioidusta arvosta, tuontitarpeista ja kotimarkkinahankintojen tarpeista. Jos viranomaiset hyväksyvät yrityksen hakemuksen, yritykselle ilmoitetaan hyväksymisen edellytyksistä. Eryitystalousalueella sijaitsevan yrityksen ja vientiin suuntautuneen yksikön asemaa koskeva sopimus on voimassa viisi vuotta. Sopimus voidaan uusiksi useammaksi kaudeksi.
- (72) Olennaista kyseisille alueille tai yksiköille on EXIM-policy 02–07 -asiakirjan velvoite, jonka mukaan niiden on saavutettava nk. nettovaluutta-ansiot eli viennin kokonaisarvon on viiden vuoden viitekautena oltava suurempi kuin tuontituotteiden kokonaisarvo.
- (73) Eryitystalousalueella olevat yritykset ja vientiin suuntautuneet yksiköt voivat saada seuraavia etuja:
- i) vapautus kaikenlaisten valmistukseen, tuotantoon tai käsittelyyn tarvittavien tai niiden yhteydessä käytettävien tavaroiden (myös tuotantohyödykkeiden, raaka-aineiden ja kulutustavaroiden) tuontitulleista;
- ii) vapautus kotimarkkinoilta hankittujen tavaroiden valmisteverosta;

- iii) paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttaminen;
 - iv) mahdollisuus myydä osa tuotannosta kotimarkkinoilla niin, että valmiiseen tuotteeseen sovellettavat maksut maksetaan, mikä poikkeaa yleisestä vaatimuksesta, joka edellyttää koko tuotannon viemistä;
 - v) vapautus viennistä saadusta myyntivoitosta yleensä kannettavasta tuloverosta tuloverolain 10A tai 10B §:n nojalla kymmenen vuoden ajan toiminnan alkamisesta, kuitenkin enintään vuoteen 2010 asti;
 - vi) osakepääoma voi olla 100-prosenttisesti ulkomaisessa omistuksessa.
- (74) Vaikka järjestelmien edut ovat keskenään verrattavissa, myös tiettyjä eroja on. Esimerkiksi ainoastaan vientiin suuntautunut yksikkö voi saada 50 prosentin alennuksen kotimarkkinamyynnistä kannettavista maksuista, kun taas erityistalousalueilla toimivien yritysten on maksettava ne täysimääräisinä. Vientiin suuntautunut yksikkö voi myydä enintään 50 prosenttia liikevaihtonsa arvosta kotimarkkinoilla alennetuin maksuin.
- (75) Näiden järjestelmien mukaisesti toimivat yksiköt ovat tullivalvonnassa olevia yksikköjä tullilain 65 §:n mukaisesti.
- (76) Niillä on oikeudellinen velvoite pitää määrätynmuotoista kirjaa kaikesta tuonnista, kaikkien tuotujen aineiden kulutuksesta ja käytöstä sekä kaikesta toteutuneesta viennistä. Nämä tiedot on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille näiden vahvistamin säännöllisin väliajoin (neljännesvuosittain tai vuosittain annettavat toimintakertomukset).
- (77) Vientiin suuntautuneen yksikön tai erityistalousalueen yksikön ei kuitenkaan missään vaiheessa tarvitse osoittaa tuotujen lähetysten yhteyttä vientiin, muihin yksikköihin tehtäviin siirtoihin, kotimarkkinamyyntiin tai varastoihin (HOP I 02–07, lisäyksen 14-I kohta 10.2 ja lisäyksen 14-II kohta 13.2).
- (78) Kotimarkkinamyynnin lähetysten ja niiden kirjaamisen varmistus perustuu omavastuisuuteen. Vientiin suuntautuneen yksikön vientilähetysmenettelyjä valvoo kyseisessä yksikössä pysyvästi toimiva tulli- ja valmisteverovirkailija. Yrityksen on korvattava Intian valtiolle tällaisen pysyvän tullivalvonnasta vastaavan virkailijan palkka.
- (79) Kaikki erityistalousalueiden yksikköjen toiminta kyseisellä alueella, myös vienti ja tavaroiden jälleentuonti, perustuu omavastuisuuteen, ellei toisin määrätä (HOP I 02–07 -asiakirjan lisäyksen 14-II kohta 29). Tulliviranomaiset eivät siis rutiininomaisesti tarkasta erityistalousalueiden yksikköjen vientilähettyksiä.
- (80) Tässä tapauksessa yksi yhteistyössä toiminut viejä käytti EOUS-järjestelmää. Koska SEZS-järjestelmää ei käytetty, tässä yhteydessä ei ole tarpeen arvioida, mahdollistaako se tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton. Kyseinen yhteistyössä toiminut viejä käytti EOUS-järjestelmää tuodakseen maahan raaka-aineita ja tuotantohyödykkeitä tuontitulleitta, hankkiakseen tuotteita kotimarkkinoilta valmisteveroitta ja saadakseen liikevaihtoveron palautuksen sekä voidakseen myydä osan tuotannostaan kotimarkkinoilla. Se sai siis kaikki johdanto-osan 73 kappaleen i–iv alakohdassa mainitut edut. Kyseinen viejä sai etuja myös EOUS-järjestelmän tuloverosta vapauttamista koskevien säännösten perusteella. Koska kyseinen tuloverosta vapauttaminen kuuluu yleisemminkin käytettävissä olevan tuloverosta vapauttamisen järjestelmän piiriin, sitä arvioidaan jäljempänä johdanto-osan 117 ja 118 kappaleessa.

d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (81) Eräs vientiä harjoittava tuottaja huomautti toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä, että EOUS-järjestelmä voi mahdollistaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton ainoastaan, jos kotimarkkinamyynnistä maksetut maksut eivät kata kokonaan tuontitullivapautuksia, joita on saatu kotimarkkinoilla myydyin tuotannon tuotantopanosten tuonnin yhteydessä (liiallinen tullinpalautus). Viejä katsoi, että EOUS-järjestelmässä, joka sen mukaan vastaa EY:n sisäisen jalostuksen järjestelmää, sovelletaan perusasetuksen liitteiden I, II ja III mukaista tarkastusjärjestelmää. Se väitti, että Intian viranomaiset eivät edellytä tuotantopanosten ja niitä käyttäen tuotetun vientituotannon yhteyksien osoittamista lähetyskohtaisesti (katso johdanto-osan 77 kappale), koska sitä ei edellytetä myöskään perusasetuksen tai WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen mukaisessa tarkastusjärjestelmässä. Lisäksi viejä mainitsi, että tuotantopanosten ja tuotannon yhteys ilmenee yrityksen sisäisestä eräkirjanpitojärjestelmästä. Se huomautti myös, että sen kotimarkkinamyynni oli alle 5 prosenttia sen myynnistä tutkimusajanjaksolla. Se väitti samaten, että Intian viranomaisten määräajoin tekemä kuukausittaisten liikevaihtoveroilmoitusten tarkastelu vastasi riittävän hyvin perusasetuksen tarkastusjärjestelmiä koskevia vaatimuksia.
- (82) Viejä väitti edelleen, että i) laskelmissa ei pitäisi käyttää tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tuotujen raaka-aineiden määrää, joka ilmoitetaan kyseisen yksikön vuosikertomuksen kohdassa 19, vaan pitäisi käyttää kohdassa 20 ilmoitettua kyseisenä aikana kulutettujen raaka-aineiden määrää, ja ii) tuotantohyödykkeiden tuonnin yhteydessä kantamattomien tullien kohdentamisajanjakson olisi perustuttava yritysکوhtaiseen poistoaikaan eikä kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien keskimääräiseen poistoaikaan. Lisäksi se väitti, että Intian tutkimusajanjakson aikaisen kaupalliseen korkoon perustuvan lisätyn koron määrä olisi laskettava kyseisen yksikön painotetulle keskimääräiselle perustasolle tutkimusajanjakson aikana.

e) EOUS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (83) Vientiin suuntautuneiden yksikköjen saama vapautus kahdesta eri tuontitullista (perustulli ja erityinen lisätulli) ja liikevaihtoveron palauttaminen ovat perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua Intian viranomaisten taloudellista tukea. Valtio luopuu tulosta, joka kannettaisiin, jos järjestelmää ei sovellettaisi, mistä vientiin suuntautunut yksikkö sai etua perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, koska sen maksuvalmius parani, kun sen ei tarvinnut maksaa yleensä maksettavia tulleja ja kun se sai liikevaihtoveron palautuksen.
- (84) Vapautus valmisteverosta ja sitä vastaavasta tuontitullista (erityinen lisätulli) ei kuitenkaan merkitse sitä, että valtio luopuu tuloista, jotka muutoin kannettaisiin. Jos valmisteveroa ja erityistä lisätullia maksettaisiin, niitä voitaisiin käyttää hyvityksinä omia tulevia vero- ja tullimaksuja vastaan nk. CENVAT-järjestelmässä. Kyseiset verot ja tullit eivät siis ole lopullisia. CENVAT-hyvitysten vuoksi lopulliset verot ja tullit kannetaan ainoastaan lisäarvosta, ei tuotantopanoksista.
- (85) Näin ollen ainoastaan vapautus perustullista ja erityisestä lisätullista sekä liikevaihtoveron palautus ovat perusasetuksen 2 artiklassa tarkoitettua tukea. Ne ovat oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea. Vientiin suuntautuneen yksikön vientitavoite, josta säädetään EXIM-policy 02-07 -asiakirjan kohdassa 6.1, on etujen saamisen olennainen edellytys.
- (86) Lisäksi näitä tukia ei, toisin kuin eräs viejä esittää, voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Ne eivät ole perusasetuksen liitteessä I olevan h ja i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukaisia. EOUS-järjestelmän ja EY:n sisäisen jalostuksen järjestelmän väitetyllä samankaltaisuudella ei ole tässä yhteydessä merkitystä, sillä EY:n järjestelmää ei tarkastella tässä tutkimuksessa.

- (87) Jos liikevaihtoveron palautusta ja tuontitullista vapauttamista hyödynnetään tuotantohyödykkeiden ostamisessa, tämä jo itsessään on sallittuja tullinpalautusjärjestelmiä koskevien sääntöjen vastaista, koska kyseisiä hyödykkeitä ei kuluteta tuotantoprosessissa, kuten liitteessä I olevassa h alakohdassa (liikevaihtoveron palautus) ja i alakohdassa (tuontitullien peruuttaminen) edellytetään. Viejä vastusti tätä analyysia väittäen, että koska tuotantohyödykkeet ovat tuotannon kannalta välttämättömiä, niitä ei sellaisenaan voida sulkea sallittujen tullinpalautusjärjestelmien ulkopuolelle. Nämä perustelut eivät kuitenkaan saa vastakaikua liitteessä I olevasta h ja i alakohdasta, joiden sanamuodosta käy selvästi ilmi, että tuotantohyödykkeitä käytetään tuotannossa, ei kuluteta siinä. Näin ollen väitettä ei voida hyväksyä.
- (88) Myös muiden järjestelmästä saatavien etujen suhteen ja viejän näkökantojen huolellisesta tarkastelusta huolimatta vahvistettiin lisäksi, että Intian viranomaisilla ei ole käytössä tehokasta tarkastusjärjestelmää tai -menettelyä, jolla voitaisiin varmistaa, onko vientituotteen tuotannossa kulutettu tulleita tai liikevaihtoveroita hankittuja tuotantopanoksia ja missä määrin (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 4 alakohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohta).
- (89) Vientiin suuntautunut yksikkö voi myydä huomattavia määriä tuotannostaan kotimarkkinoilla, jopa 50 prosenttia vuotuisesta liikevaihdostaan. Laissa ei näin ollen ole velvoitetta viedä kaikki valmistuksen tuloksena olevat tuotteet. Lisäksi varmuuden omavastuisuuden vuoksi kyseistä kotimarkkina-kauppaa ei ohjaa tai valvo valtion virkailija. Vientiin suuntautuneen yksikön tullivalvonnassa olevat toimitilat ovat ainakin osittain Intian viranomaisten fyysisen valvonnan ulkopuolella. Tämä korostaa kuitenkin muiden valvontaan liittyvien tekijöiden merkitystä. Erityisesti tuotantopanosten ja tuloksena olevien vientituotteiden yhteyden säilyttämisen valvonta on tärkeää tullinpalautusjärjestelmän tarkastusjärjestelmässä. Katsottiin, että tässä tutkimuksessa kyseessä ollut vientiin suuntautunut yksikkö ei myynyt tutkimusajanjaksona kotimarkkinoilla 50:tä prosenttia kokonaisliikevaihdostaan, vaan ainoastaan noin 5 prosenttia. Tällä ei kuitenkaan ole vaikutusta sovelletun tarkastusjärjestelmän asianmukaisuuden yleisen arvioinnin kannalta.
- (90) Muiden valvontatoimien osalta muistutettakoon, että kuten edellä johdanto-osan 77 kappaleessa mainitaan ja viejän esittämien näkökantojen perusteella on voitu varmistaa, vientiin suuntautuneella yksiköllä ei missään vaiheessa ole oikeudellista velvoitetta osoittaa tuotujen lähetysten ja vastaavan tuloksena olevan tuotteen toimitusten välisiä yhteyksiä. Intian viranomaiset voisivat kuitenkin ainoastaan lähetyksiä tarkkailemalla saada riittävät tiedot tuotantopanosten lopullisista käyttötarkoituksista voidakseen varmistaa, että vapautus tullista/liikevaihtoverosta ei ole suurempi kuin vientituotannon tuotantopanosten arvo. Itsearviointiin perustuvat kuukausittaiset kotimarkkinamyynnin veroilmoitukset, joita Intian viranomaiset tietyin väliajoin arvioivat, eivät ole riittäviä valvonnan kannalta. Myöskään yritysten sisäiset järjestelmät, jollaisten pitämiseen ei ole oikeudellista velvoitetta vienti- ja tuontipolitiikassa, esimerkiksi eräkirjanpitojärjestelmä, eivät voi korvata tullinpalautusjärjestelmän valvontaa. Lisäksi tullinpalautusjärjestelmien valvonnan suunnittelun ja täytäntöönpanon pitäisi olla viranomaisten tehtävä eikä tällaisen tietojärjestelmän perustamista pitäisi jättää kunkin asianomaisen yrityksen johdon harkinnan varaan. Sekä yritykseltä että Intian viranomaisilta pyydettiin Intian viranomaisten tarkastusraportteja, mutta sellaisia ei koskaan toimitettu, joten niistä ei ole näyttöä. Tämän vuoksi vahvistetaan, että koska vientiin suuntautuneelta yksiköltä ei Intian vienti- ja tuontipolitiikan mukaisesti nimenomaisesti vaadita tuotantopanosten ja tuloksena olevien tuotteiden välisen yhteyden osoittamista, Intian viranomaisilla ei ollut olemassa tehokasta valvontajärjestelmää, jonka perusteella olisi voitu määrittää, mitä tuotantopanoksia vientituotannossa käytettiin ja missä määrin.
- (91) Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellainen tavallisesti olisi tehtävä silloin, kun tehokasta tarkastusjärjestelmää ei ole käytetty (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohta); viranomaiset eivät myöskään osoittaneet, että liiallista tuontitullien palauttamista ei olisi tapahtunut. Muistutettakoon, että tällainen lisätutkimus olisi tavallisesti periaatteessa tehtävä ennen tutkimuksen yhteydessä tehtäviä tarkastuskäyntejä, jotta tarkastuksen päätelmät voitaisiin tehdä lisätutkimuksen tiedot asianmukaisesti huomioon ottaen (perusasetuksen 11 artiklan 8 kohta ja 26 artiklan 1 kohta).

f) Tuen määrän laskeminen

(92) Koska sallittua tullinpalautusjärjestelmää tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmää ei sovelleta, tasoitustoimenpiteiden alainen etu on tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien (perustulli ja erityinen lisätulli) koko peruutettu määrä sekä liikevaihtoveron palautus samana ajanjaksona.

(93) Viejän pyyntö siitä, että huomioon otettaisiin ainoastaan niiden kantamattomien tullien ja liikevaihtoveron määrä, jotka liittyivät tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona kulutettuihin tuotantopankoksiin, hylättiin. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu edun antaminen tapahtuu jo hankittaessa tuotantopanoksia tulleita tai liikevaihtoverotta, koska tullit kannettaisiin yleensä siinä vaiheessa.

i) Tuontitulleista (perustulli ja erityinen lisätulli) vapauttaminen ja liikevaihtoveron palauttaminen raaka-aineiden osalta

(94) EOUS-järjestelmää käyttäneen viejän tuen määrä laskettiin tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tuotantoa varten maahantuoduista aineksista eli irtovalmisteena olevien lääkkeiden ja välituotteiden kantamatta jääneiden tullien (perustulli ja erityinen lisätulli) ja samana ajanjaksona kyseisen tuotantosektorin osalta palautetun liikevaihtoveron perusteella. Tuen saamiseksi välttämättömät kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jolloin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona lääketieteellisuuden irtovalmistesektorin, jäljempänä 'sektori', viennin liikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Näin saatu tukimarginaali oli 29,6 prosenttia.

ii) Vapautus tuontitulleista (perustulli ja erityinen lisätulli) tuotantohyödykkeiden osalta

(95) Toisin kuin raaka-aineet, tuotantohyödykkeet eivät fyysisesti sisälly valmiisiin tuotteisiin. Perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tutkimuksen kohteena olevalle yritykselle koitunut etu on laskettu tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien määrän perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa kyseisellä tuotannonalalla. Tavanomainen poisto-aika määritettiin kaikkien yhteistyössä toimineiden viejien käyttämien poisto-aikojen painotetun keskiarvon perusteella. Tutkimuksen kohteena olevan vientiin suuntautuneen yksikön pyyntö yrityskohtaisen poistoajan käyttämisestä oli hylättävä, koska "tavanomainen" ei tarkoita samaa kuin "yksilöllinen", vaan "edustava keskiarvo". Näin laskettua tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta se paremmin ilmentäisi ajan myötä saavutetun edun arvoa ja järjestelmästä edunsaajalle koitunutta kokonaisuutta. Lisätyn koron määrä perustui Intiassa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana vallinneeseen kaupalliseen korkoon. Viejän alhaisemman keskimääräisen korkotason soveltaminen, mitä tämä pyysi, ei johtanut erilaiseen tulokseen, vaan tukimarginaali pysyi samana. Tuen saamiseksi välttämättömät kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jolloin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona sektorin viennin liikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Näin saatu tukimarginaali oli 1,3 prosenttia.

(96) EOUS-järjestelmästä asianomaiselle yritykselle koituneen tuen kokonaistukimarginaali on näin ollen 30,9 prosenttia.

- 4) *Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)*
- a) *Oikeusperusta*
- (97) EPCGS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 02-07 -asiakirjan luvussa 5 ja HOP I 02-07 -käsikirjan luvussa 5.
- b) *Tukikelpoisuus*
- (98) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin ja palveluntarjoajiin, voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea.
- c) *Käytännön toteutus*
- (99) Tiettyihin vientivelvoitteisiin sitoutumisen edellytyksellä yritys voi tuoda (uusia ja huhtikuusta 2003 myös käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) tuotantohyödykkeitä alennetulla tullilla. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCGS-lisenssin. Huhtikuusta 2000 järjestelmässä on sovellettu kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin alennettua, 5 prosentin tuontitullia. Maaliskuun 31 päivään 2000 saakka sovellettiin tosiasiallista 11 prosentin tullia (johon sisältyy 10 prosentin lisämaksu) ja erityisen arvokkaassa tuonnissa nollatullia. Vientivelvoitteen täyttämiseksi maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tietyinä aikoina.
- (100) EPCGS-lisenssin haltija voi hankkia tuotantohyödykkeet myös kotimarkkinoilta. Tällöin tuotantohyödykkeiden kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi tuoda tullitta maahan kyseisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavia aineksia. Vaihtoehtoisesti kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi saada vientiin rinnastettavassa toiminnassa saatavat edut toimittaessaan tuotantohyödykkeitä EPCGS-lisenssin haltijalle.
- d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*
- (101) Intian viranomaiset ja yksi vientiä harjoittava tuottaja väittivät toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä, että i) tuotantohyödykkeiden suhteen käytettyä poistoaikaa ei ollut ilmoitettu asianmukaisesti asianomaisille osapuolille ja että ii) ei ollut esitetty riittävän selvästi, miksi ja miten paljon korkoa oli lisätty tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrän laskemisen yhteydessä.
- e) *EPCGS-järjestelmää koskevat päätelmät*
- (102) EPCGS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullialennus on Intian viranomaisten taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tullialennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää tämän maksuvalmiutta.
- (103) Lisäksi EPCGS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista.
- (104) Tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

f) Tuen määrän laskeminen

- (105) Tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa antibioottiteollisuudessa. Vakiintuneen käytännön mukaisesti näin laskettua tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta se ilmentäisi ajan myötä saavutetun edun koko arvoa. Intiassa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana vallinnutta kaupallista korkoa pidettiin soveltuvana korkona tähän tarkoitukseen. Tuen saamiseksi välttämättömät kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jolloin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Järjestelmästä sai tarkastelua koskevan tutkimuksen aikana tukea neljä yritystä. Saadun tuen määrät olivat vähäpätöisiä.
- (106) Koska EPCGS-järjestelmään ei tässä tapauksessa sovelleta tasoitustoimenpiteitä, ei ole tarpeen tarkastella sitä koskevia toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen esitettyjä huomautuksia.

5) Vientiluottojärjestelmä (*Export Credit Scheme, ECS*)

a) Oikeusperusta

- (107) Järjestelmää kuvataan yksityiskohtaisesti Intian keskuspankin (Reserve Bank of India, RBI) Master Circular IECD -yleiskirjeessä nro 5/04.02.02/2002-03 (valuuttamääräiset vientiluotot ulkomaanvaluuttana) ja yleiskirjeessä nro 4/04.02.02/2002-03 (rupiamääräiset vientiluotot), jotka on osoitettu kaikille Intian kaupallisille pankeille.

b) Tukikelpoisuus

- (108) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea.

c) Käytännön toteutus

- (109) RBI asettaa tässä järjestelmässä sitovat enimmäistasot sekä Intian rupia- että valuuttamääräisten vientiluottojen koroille, joita kaupalliset pankit voivat soveltaa viejiin, jotta viejät voisivat saada luottoja kansainvälisesti kilpailukykyisillä koroilla. ECS-järjestelmässä on kaksi alajärjestelmää: ennen vientiä sovellettava vientiluottojärjestelmä (Pre-shipment Export Credit Scheme), joka kattaa viejälle ennen vientiä tuotteiden oston, käsittelyn, valmistuksen, pakkaamisen ja/tai kuljetuksen rahoittamista varten annetut luotot, ja viennin jälkeen sovellettava vientiluottojärjestelmä (Post-shipment Export Credit Scheme), josta voi saada käyttöpääomalinjoja vientisaamisten rahoittamiseen. RBI myös velvoittaa pankit osoittamaan tietyn määrän niiden nettopankkiluotoista vientirahoitukseen.
- (110) Mainittujen RBI:n yleiskirjeiden ansiosta viejät voivat saada vientiluottoja puhtaasti markkinaehtojen mukaan annettavien tavanomaisten kaupallisten luottojen (käteisluottojen) korkoa edullisemmalla korolla. Rupiamääräisiä vientiluottoja koskevan yleiskirjeen mukaisesti viejille annettavien luottojen enimmäiskorot ovat alhaisemmat kuin muilta lainanottajilta tavanomaisesti perittävät enimmäiskorot, joten ne ovat tässä mielessä edullisia korkoja. Korkotasojen ero voi olla pienempi erityisen luottokelpoisilla yrityksillä. Erityisen luottokelpoiset yritykset voivatkin saada vientiluottoja ja käteisluottoja samoin edellytyksin.

d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (111) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä kaksi järjestelmästä etuja saanutta viejää väitti, että ECS-järjestelmästä saatu tuki ei mahdollista tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa. Ne esittivät, että i) tasoitustoimenpiteiden alainen tuki edellyttää julkisten varojen siirtoa, ii) ECS-luottojen korot ovat markkinaolosuhteiden mukaisia korkoja alemmat, koska eri kaupallisten pankkien tarjoamat korkotasot eroavat toisistaan huomattavasti, ja iii) käteisluottojen korot ovat korkeampia kuin vientiluottojen korot, koska vientirahoituksen riskit ovat pienemmät ja koska valuuttamääräisten vientiluottojen tapauksessa vapaasti muunnettavien ulkomaanvaluuttojen inflaatio on pienempi kuin Intian rupian inflaation, minkä väitettiin vaikuttavan korkotasoihin,
- (112) Yksi viejä väitti lisäksi toimittamatta kuitenkaan uusia tukimarginaalia koskevia laskelmia, että laskennassa olisi käytettävä muiden pankkien kuin tarkastuskäyntien yhteydessä lainanantajapankeiksi määriteltyjen pankkien korkotasoja, ja joka tapauksessa olisi verrattava ainoastaan alhaisimpia sekä vientiluottojen että käteisluottojen korkoja. Toinen viejä väitti näyttöä kuitenkaan toimittamatta, että lainan määrä olisi alennettava 25 prosenttia, minkä osuuden se väittää edustavan omaa pääomaa, vaikka se on kirjanpidossa merkitty vieraaksi pääomaksi.

e) ECS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (113) Ensinnäkin 107 kappaleessa mainituissa RBI:n yleiskirjeissä vahvistetut ECS-luottojen edulliset korot voivat vaikuttaa alentavasti viejän korkokustannuksiin verrattuna puhtaasti markkinaolosuhteiden mukaan määräytyviin korkokustannuksiin ja tässä tapauksessa antaa tällaiselle viejälle perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua etua. Edun koitumista koskeva päätelmä tehtiin ainoastaan niiden vientiä harjoittavien tuottajien tapauksessa, joiden osalta todettiin tällaisia korkotasojen eroja. Toisin kuin edellä kuvatuissa näkökannoissa väitetään, korkotasojen erot eivät selity pelkästään kaupallisten pankkien markkinakäyttäytymisellä. Vientirahoitus ei itsessään ole kotimarkkinoille suuntautuvaa rahoitusta varmempaa. Sen riskiä pidetään itse asiassa yleensä suurempina, ja tiettyyn luottoon edellytettävistä vakuuksista päättäminen on rahoituskohteesta riippumatta kunkin kaupallisen pankin puhtaassa kaupallisessa harkinnassa. Eri pankkien korkotason erot johtuvat RBI:n politiikasta, jonka mukaan lainojen enimmäiskorot vahvistetaan yksilöllisesti kunkin kaupallisen pankin osalta. Ilman RBI:n yleiskirjeitä kaupallisilla pankeilla ei olisi velvollisuutta myöntää valuuttamääräisiä vientiluottoja ottaville lainanottajille mahdollisesti edullisempia korkoja. Esitettyjen näkökantojen arvioinnin yhteydessä muistutettakoon, että RBI:n yleiskirjeiden tarkoituksena on niiden mukaan tarjota vientiluottoja kansainvälisesti kilpailukykyisillä koroilla ja että RBI itse pitää vientiluottojen korkoja edullisina. Toiseksi ja huolimatta siitä, että ECS-järjestelmässä näiden edullisten luottojen myöntäjinä ovat kaupalliset pankit, kyseessä on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan iv alakohdassa tarkoitettu viranomaisten taloudellinen tuki. Tässä yhteydessä huomattakoon, ettei perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan iv alakohdassa eikä WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevassa sopimuksessa edellytetä, että tuen antamisesta koituisi julkisia menoja eli että Intian valtio maksaisi kaupallisille pankeille korvauksen, vaan riittää, että valtio ohjaa perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuja toimintoja. RBI on julkinen elin ja kuuluu siis perusasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin ”julkisiin viranomaisiin”. Se on täysin valtion omistuksessa, toteuttaa poliittisia tavoitteita eli esimerkiksi rahapolitiikkaa ja sen johdon nimittää Intian valtio. RBI ohjaa yksityisiä elimiä siten, että kaupallisia pankkeja sitovat muun muassa RBI:n yleiskirjeissä vahvistetut vientiluottojen enimmäiskorot sekä määräykset siitä, että kaupallisten pankkien on osoitettava tietty määrä nettopankkiluottoistaan vientirahoitukseen. Määräys velvoittaa kaupalliset pankit toteuttamaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja toimia eli tässä tapauksessa antamaan edullisia vientiluottoja. Tällainen varojen suora siirto tiettyjen ehtojen mukaisten lainojen muodossa on yleensä valtiolle itselleen kuuluva tehtävä, eikä käytäntö tosiasiasa eroa valtioiden yleensä harjoittamasta toiminnasta (perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohta). Tukea pidetään erityisenä ja tasoitustoimenpiteiden alaisena, sillä edullisia korkoja myönnetään ainoastaan vientirahoitukseen, joten ne ovat oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia (perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohta).

f) Tuen määrän laskeminen

- (114) Tuen määrä on laskettu tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona käytettyjen vientiluottojen korkojen ja sellaisten korkojen, jotka asianomaisen yrityksen olisi pitänyt maksaa tavanomaisista kaupallisista luotoista, määrien erotuksen perusteella. Tuen määrä (nimittäjä) on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin kokonaisliikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Eräs viejä esitti myöhässä väitteen siitä, että paikalla tehdyssä tarkastuksessa vahvistettua luoton määrää olisi alennettava 25 prosentilla, minkä osuuden se väittää edustavan omaa pääomaa; tätä ei kuitenkaan ollut mainittu ennen tarkastuskäyntiä tai sen aikanakaan eikä väitteen tueksi ole esitetty näyttöä, joten väite on hylättävä. Samaten on hylättävä väite, jonka mukaan laskennassa olisi käytettävä lainanantajapankkeja koskevia uusia tietoja tarkastuskäyntien yhteydessä annettujen tietojen sijaan, koska tietoja ei toimitettu ajoissa eikä niitä voitu varmistaa. Joka tapauksessa kyseinen viejä ei ole perustellut väitettään, jonka mukaan se vain sai vientirahoitusta kaupallisilta pankeilta mahdollisimman edullisin ehdoin. Kuusi yritystä sai etua ECS-järjestelmästä. Tuen määrä oli enintään 2,3 prosenttia.

6) Tuloverojärjestelmät (*Income Tax Schemes*)a) Vientitulo-verosta vapautuksen järjestelmä (*Export Income Tax Exemption Scheme, EITES*)i) Vuoden 1961 tuloverolain (*Income Tax Act 1961, ITA*) 80HHC §

- (115) Todettiin, että neljä tutkittua viejää sai osittaisen vapautuksen tuloverosta tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tapahtuneen vientimyynnin voittojen osalta. Tämän vapautuksen oikeusperusta on tuloverolain 80HHC §:ssä.

- (116) Tämä säännös poistettiin verotusvuodesta 2005–2006 (eli 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2005 välisestä tilikaudesta) alkaen. Näin ollen pyynnön esittäjä ei saa ITA:n 80HCC §:n perusteella etuja 31 päivän maaliskuuta 2004 jälkeen. Vaikka neljä tutkimuksen kohteena olevaa viejää sai järjestelmästä etuja tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona, perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tasoitustoimenpiteisiin ei ole aihetta, koska järjestelmä on poistettu.

ii) ITA:n 10A ja 10B §

- (117) Vientimyynnistä saaduista voitoista myönnettävä täysimääräinen tuloveron vapautus, jollainen myönnetään erityistalousalueille, vapaakauppa-alueille, laitteistoja tai ohjelmistoja valmistaviin teknologia-kyliin (ITA:n 10A §) taikka äskettäin perustettuun vientiin suuntautuneeseen yksikköön (ITA:n 10B §) sijoitautuneille äskettäin perustetuille yrityksille kymmenenä ensimmäisenä tuotantovuonna, on edelleen voimassa 31 päivään maaliskuuta 2010 saakka.

- (118) Yksi yritys sai ITA:n 10B §:n mukaisia etuja kymmenenä vuonna varainhoitovuodesta 1993–1994 alkaen. Tästä syystä kyseinen yritys ei voi enää saada ITA:n 10B §:n mukaisia etuja varainhoitovuodesta 2003–2004 alkaen. Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tämä järjestelmä ei tässä tapauksessa anna aihetta tasoitustoimenpiteisiin.

b) Tutkimuksen ja kehityksen tuloverokannustejärjestelmä (*Income Tax Incentive for Research and Development, ITIRAD*)

i) Oikeusperusta

- (119) ITIRAD-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on ITA:n 35(2AB) §:ssä.

ii) *Tukikelpoisuus*

- (120) Järjestelmästä voivat saada etuja yritykset, joiden toiminta-ala on bioteknologia tai jotka valmistavat lääkkeitä ja muita farmasiatuotteita, kemikaaleja, sähkölaitteita, tietokoneita ja ohjelmistoja, televies-tintälaitteita, helikoptereita, ilma-aluksia tai mahdollisesti muita tuotteita, joista voidaan erikseen ilmoittaa.

iii) *Käytännön toteutus*

- (121) Intian tieteen ja teollisuuden alan tutkimuksesta vastaavan ministeriön hyväksymien, yritysten omien tutkimus- ja kehityslaitosten kustannuksista (muista kuin maanhankinnasta tai rakentamisesta aiheutu- vusta) voi tuloverotuksessa tehdä vähennyksen, jonka määrä vastaa 150:tä prosenttia tosiasiallisista kustannuksista. Tuloveron peruste ja näin ollen myös verorasitus pienenevät keinotekoisesti, kun olemattomista kustannuksista (jollaisia siis ei tosiasiaassa ole aiheutunut) voidaan tehdä 50 prosentin alennus.

iv) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*

- (122) Eräs järjestelmästä etua saanut viejä esitti toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä seuraavaa: ITIRAD-järjestelmä ei oikeuta tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa, koska i) vaikka se onkin rajoitettu tie- tyille aloille, se ei ole perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla erityistä, sillä kaikki kyseisten alojen yritykset ovat tukikelpoisia, ja ii) 31 päivän maaliskuuta 2005 jälkeen aiheutuneisiin kustannuksiin ei voi saada tukea tästä järjestelmästä ITA:n 35(2AB) §:n 5 momentin mukaisesti.

v) *ITIRAD-järjestelmää koskevat päätelmät*

- (123) ITIRAD-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. ITA:n 35(2AB) §:n mukainen keinotekoinen tuloveron perus- teen alentaminen on Intian viranomaisten taloudellista tukea, koska se pienentää Intian tuloja ve- roista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tuloveron vähennyksestä koituu etua yritykselle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.
- (124) Intian viranomaiset toistamiseen väittivät toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä väitettään kuiten- kaan perustelematta, että ITIRAD-järjestelmän tukikelpoisuus perustuu objektiivisiin arviointiperusteis- siin, eikä järjestelmä siis ole erityinen. ITA:n 35(2AB) §:n sanamuodosta käy kuitenkin selvästi ilmi, että ITIRAD-järjestelmä on oikeudellisesti erityinen perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja näin ollen tasoitustoimenpiteiden alainen. Järjestelmän tukikelpoisuus ei määräydy objektiivisin, puolueettomin arviointiperustein perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b ala- kohdassa tarkoitettulla tavalla. Ainoastaan tietyt, johdanto-osan 120 kappaleessa mainitut tuotannon- alat voivat saada etua tästä järjestelmästä; Intian viranomaiset eivät ole saattaneet järjestelmää kaikkien alojen käytettäväksi. Toisin kuin eräs viejä esittää, tällainen rajoittaminen tekee tuesta erityisen, koska perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa mainittu "tuotannonalojen ryhmän" käsite merkitsee sitä, että tuki on rajoitettu tietyille aloille. Rajoitus ei ole luonteeltaan taloudellinen ja laajalti sovellettava kuten esimerkiksi työntekijöiden määrään tai yrityksen kokoon liittyvät rajoitukset.
- (125) Lisäksi väite siitä, että 31 päivän maaliskuuta 2005 jälkeen aiheutuneet kustannukset eivät kuulu järjestelmän piiriin, ei merkitse sitä, että järjestelmään ei voitaisi kohdistaa tasoitustoimenpiteitä perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Ei ole toimitettu näyttöä siitä, että järjestelmä ei enää ollut käytössä tarkastelua koskevan tutkimuksen päätelmien tekohetkellä tai että viejä ei enää saa etuja kyseisestä järjestelmästä. ITIRAD-järjestelmä on päinvastoin voimassa koko arviointivuoden 2005/2006 (eli varainhoitovuoden 2004/2005) ajan ja siitä voi siis edelleen saada etuja. Viejä ei myöskään ole perustellut väitettään siitä, että Intian viranomaiset eivät aio jatkaa ohjelmaa. Ohjelmaa on itse asiassa jatkettu jo aiemmin⁽¹⁾. Ei ole osoitettu, että järjestelmän sovelta- mista ei pidennetä uudella rahoituslailla; Intian viranomaiset eivät nimittäin kuulemisen tai toimen- piteistä ilmoittamisen yhteydessä millään tavalla maininneet, että i) järjestelmän soveltaminen päät- tyisi 31 päivänä maaliskuuta 2005 tai ii) järjestelmää ei korvattaisi vastaavalla tuloverolainsäädännöllä kyseisenä päivänä.

(1) Soveltamisaikaa pidennettiin vuoden 1999 rahoituslailla (Indian Finance Act 1999) vuosiksi 2000–2005.

vi) *Tuen määrän laskeminen*

- (126) Tuen määrä on laskettu tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona ITA:n 35(2AB) §:n säännöksiä sovellettaessa ja ilman niiden soveltamista kannettavan tuloveron määrien erotuksen perusteella. Tuen määrä (nimittäjä) on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kokonaisliikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki koskee kaikkea myyntiä (sekä kotimarkkina- että vientimyyntiä) eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Tämän perusteella yhden ITIRAD-järjestelmästä etuja saaneen yrityksen tukimarginaaliksi vahvistettiin 1,5 prosenttia.

III Alueelliset järjestelmät

1) *Gujaratin ja Punjabin osavaltioiden teollisuuden kannustejärjestelmät (Industrial Incentive Schemes, IIS)*

- (127) Gujaratin ja Punjabin osavaltiot myöntävät tukikelpoisille teollisuusyrityksille kannustimia liikevaihtoja/tai kauppaveron vapautuksen tai lykkäämisen muodossa näiden osavaltioiden taloudeltaan kehittymättömien alueiden teollisuuden kehittämiseksi. Koska nämä järjestelmät ovat käytännössä samanlaiset, niitä arvioidaan yhdessä.

a) *Oikeusperusta*

- (128) Gujaratin osavaltion hallituksen järjestelmän soveltamista kuvataan yksityiskohtaisesti sen 16 päivänä lokakuuta 1990 antamassa päätöslauselmassa nro INC-1090-1023-(2)-I(GR No 2) ja Punjabin osavaltion hallituksen järjestelmää kuvataan vastaavasti sen 20 päivänä maaliskuuta 1996 antamassa päätöslauselmassa nro 15/43/96-5IB/2238.

b) *Tukikelpoisuus*

- (129) Järjestelmistä voidaan myöntää tukia yrityksille, jotka perustuvat kehittymättömälle alueelle uuden teollisuuslaitoksen tai laajentavat merkittävästi tällaisella alueella sijaitsevaa olemassa olevaa teollisuuslaitosta. On kuitenkin olemassa kattavat ei-tukikelpoisten tuotannonalojen luettelot, joiden perusteella tiettyjen toiminta-alojen yritykset eivät voi hyötyä kannustejärjestelmistä.

c) *Käytännön toteutus*

- (130) Järjestelmissä edellytetään, että yritysten on investoitava kehittymättömille alueille. Kyseiset asianomaisten kahden osavaltion alueet luokitellaan eri luokkiin niiden taloudellisen kehittyneisyyden mukaan, kun taas tietyt muut alueet eivät voi lainkaan saada etuja näistä kannustejärjestelmistä. Kannusteiden määrää laskettaessa tärkeimpänä perusteena käytetään investoinnin määrää ja aluetta, jolle yritys sijoittautuu tai on sijoittautunut.
- (131) Kannusteita voidaan myöntää milloin tahansa, sillä ei ole olemassa aikarajoja kannusteita koskevien hakemusten tekemiselle tai määrällisten perusteiden täyttämiseksi.

d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*

- (132) IIS-järjestelmistä tukia saaneet kaksi viejää esittivät toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä, että i) IIS-järjestelmissä ei ole kyse vientituesta, ii) IIS-järjestelmät vain korvaavat ylimääräiset kulut, joita aiheutuu siitä, ettei asianomaisilla kehittymättömillä alueilla ole käytettävissä asianmukaista infrastruktuuria, ja iii) toinen viejistä ei ole saanut järjestelmästä tukea 5 päivän heinäkuuta 2003 jälkeen.

e) *IIS-järjestelmiä koskeva päätelmä*

- (133) Järjestelmistä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Ne ovat Gujaratin ja Punjabin osavaltioiden taloudellista tukea, koska kannusteet eli tässä tapauksessa vapautukset liikevaihto- ja kauppaverosta vähentävät tuloja veroista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi näistä kannusteista koituu etua yritykselle, sillä ne parantavat niiden taloudellista tilannetta, koska muutoin kannettavat verot jäävät maksamatta.

- (134) Lisäksi järjestelmät ovat perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla alueellisesti erityisiä, koska niitä voivat käyttää ainoastaan tietyt yritykset, jotka ovat investoineet tietyille asianomaisten osavaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluville maantieteellisille alueille. Kyseisten alueiden ulkopuolelle sijoittautuneet yritykset eivät voi käyttää niitä, ja edun taso vaihtelee lisäksi alueittain.
- (135) Intian viranomaiset eivät ole yhtä mieltä tästä arviosta. Ne väittivät ensinnäkin, että kansainväliseen kauppaan ei sinänsä sovelleta liikevaihtoveroa, mistä säädetään jo Intian perustuslaissa. Viranomaisten mukaan tästä syystä järjestelmät eivät merkitse muutoin kannettavista tuloista luopumista viennin suhteen, joten ne eivät ole tukitoimenpiteiden alaisia. Toisin kuin myös kaksi viejää esitti toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen, järjestelmää ei kuitenkaan arvioitu siltä kannalta, onko se perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vientituki, keskittyen tarkasteltavana olevan tuotteen vientiin, vaan sitä arvioitiin siltä kannalta, onko se yleensä erityinen (katso johdanto-osan 134 kappale). Tuen ja vientituotteen välillä ei tarvitse olla suoraa yhteyttä, että tukijärjestelmän voitaisiin katsoa olevan tasoitustoimenpiteiden alainen. Perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti riittää, että tuen ja tuottajayrityksen välillä voidaan todeta suora yhteys. Koska raha on liikuteltavissa, kaikenlaiset tällaiset kotimarkkinoilla annettavat tuet heijastuvat alhaisempina hintoina myös vientitoimintaan, koska tuki parantaa yrityksen yleistä maksuvalmiutta. Lisäksi Intian viranomaiset eivät ole toimittaneet näyttöä siitä, että yleinen vapautus vientimyyntiin liikevaihtoverosta kattaa myös tuotantopanosten myyntiverovelat. Tässä tapauksessa yritykset ovatkin käyttäneet IIS-järjestelmiä myyntiverovelkojen kuittaamiseen.
- (136) Intian viranomaiset väittivät lisäksi, että vaikkakin IIS-järjestelmien käyttö on rajoitettu tietyille Punjabin ja Gujaratin kehittymättömille alueille, sitä ei pitäisi pitää erityisenä, koska näissä järjestelmissä ei niiden mukaan suosita kyseisten erityisalueiden tiettyjä yrityksiä. Intian viranomaiset myönsivät kuitenkin, että kaikki tuotannonalat eivät ole IIS-järjestelmissä tukikelpoisia kyseisillä erityisalueilla. Osavaltion tukijärjestelmän alueellinen rajoittaminen kaikkiinkin erityisalueille sijoittautuneisiin yrityksiin on kuitenkin jo itsessään erityistä tukea. Tällaisissa järjestelmissä selvästi suositaan tiettyjä yrityksiä toisten kustannuksella, koska tukikelpoiselle alueelle sijoittautunut yritys voi saada tukea, mutta sen ei-tukikelpoiselle alueelle sijoittautunut kilpailija ei. Tällainen eriyttäminen ei ole perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla objektiivista vaan näin ollen erityistä, koska järjestelmiä ei sovelleta laajalti koko osavaltion alueella.
- (137) IIS-järjestelmistä väitteen mukaan annettava korvaus infrastruktuurin puutteista johtuvista ylimääräisistä kustannuksista ei muuta arviota siitä, että tuki on tasoitustoimenpiteiden alaista, vaikka yksi viejä toisin esittää. Tällaisista väitetyistä kustannuksista ei ole esitetty näyttöä.
- (138) Viejä, joka väitti, ettei se saa enää etuja IIS-järjestelmästä, ei esittänyt väitteelleen näyttöä, esimerkiksi Gujaratin viranomaisten vahvistusta. Se päinvastoin mainitsi vuosien 2002–2003 (eli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson) hallintoraportteissaan hakevansa jatkoa IIS-järjestelmän käytölle vuoteen 2012. Tällainen jatko on mahdollista Gujaratin IIS-järjestelmässä. Yritys ei ole toimittanut näyttöä siitä, että Gujaratin viranomaiset olisivat hylänneet jatkopyynnön.
- (139) Gujaratin viranomaisten esittämät väitteet ja toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen esitetyt näkökannat eivät siis ole muuttaneet arviota siitä, että kyseiset liikevaihto- ja kauppaverosta vapauttamista koskevat järjestelmät ovat tasoitustoimenpiteiden alaisia.

f) Tuen määrän laskeminen

- (140) Tuen määrä on laskettu sellaisen liikevaihto- tai kauppaveron määrän perusteella, joka tavanomaisesti olisi kertynyt tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana mutta jota ei näiden järjestelmien mukaisesti kannettu. Tukien määrät (osoittaja) on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kokonaismyynnille; se on nimittäjä, koska tuki ei ole riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Kolme yritystä sai etua näitä järjestelmistä kyseisenä aikana. Kahden yrityksen tuki oli 2,4 prosenttia ja yhden yrityksen 3,1 prosenttia.

- 2) *Gujaratin osavaltion sähköverosta vapauttamisen järjestelmä (Electricity Duty Exemption scheme, EDE)*
- (141) Gujaratin osavaltio myöntää tukikelpoisille teollisuusyrityksille kannustimia sähköverosta vapauttamisen muodossa osavaltion taloudeltaan kehittymättömien alueiden teollisuuden kehittämiseksi.
- a) *Oikeusperusta*
- (142) Gujaratin osavaltion sähköverosta vapauttamisen järjestelmää kuvataan yksityiskohtaisesti Bombayn vuoden 1958 sähköverolaissa (Bombay Electricity Duty Act of 1958) ja erityisesti sen 3(2)(vi) ja 3(2)(vii)(a) ja (b) §:ssä, sellaisena kuin se on mukautettuna Gujaratin lakien mukauttamista koskevalla määräyksellä vuodelta 1960 (Gujarat Adaptation of Laws Order of 1960).
- b) *Tukikelpoisuus*
- (143) Tukikelpoisia ovat yritykset, jotka investoivat kehittymättömille alueille joko perustamalla uuden teollisuuslaitoksen tai tekemällä merkittäviä pääomasijoituksia olemassa olevan teollisuuslaitoksen laajentamiseen.
- c) *Käytännön toteutus*
- (144) Tätä järjestelmää voivat käyttää ainoastaan yritykset, jotka ovat investoineet tietyille määritetyille maantieteellisille alueille, joilla Gujaratin osavaltion on lainkäyttövalta. Gujaratin osavaltio voi sen mukaisesti myös vapauttaa minkä tahansa alueen tai uuden teollisuusyrityksen velvollisuudesta maksaa sähkövero. Lisäksi tietyille alueille sijoittautuneet uudet teollisuusyritykset on viiden vuoden ajan valmistustoiminnan alkamisesta joko vapautettu energiaverosta tai ne saavat siitä 50 prosentin alennuksen.
- d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*
- (145) Yksi järjestelmästä etua saanut viejä ilmoitti toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä, että se ei 4 päivästä kesäkuuta 2004 enää ole saanut etua järjestelmästä. Lisäksi toinen viejä väitti, ettei se ole käyttänyt järjestelmää. Todettakoon, ettei kyseistä järjestelmää olekaan otettu huomioon viimeksi mainitun viejän tukimäärää laskettaessa.
- e) *EDE-järjestelmää koskeva päätelmä*
- (146) Järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Kyseessä on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan iv alakohdassa tarkoitettu Gujaratin osavaltion taloudellinen tuki, koska kyseinen kannuste vähentää osavaltion tuloja, jotka se muutoin saisi. Lisäksi siitä koituu etua järjestelmää käyttävälle yritykselle. Järjestelmä on myös perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla alueellisesti erityinen, koska sitä voivat käyttää ainoastaan tietyt yritykset, jotka ovat investoineet tietyille Gujaratin osavaltion lainkäyttövaltaan kuuluville maantieteellisille alueille. Kannusteen tukikelpoisuusvaatimuksia ja -edellytyksiä ei myöskään ole selvästi esitetty missään laissa, asetuksessa tai muussa virallisessa asiakirjassa. Tarkastuskäyntien yhteydessä vahvistettiin, että yksi yritys hyödynsi järjestelmää yhdeksän vuoden ajan. Yritys ei pyynnöstäkään toimittanut mitään sellaisia tietoja, jotka olisivat saattaneet muuttaa tätä arviota, vaan se toimitti tiedoksi ainoastaan edellä mainitun Bombayn sähköverolain.
- (147) Intian viranomaiset väittivät, että koska järjestelmään ei eräässä toisessa tapauksessa vuonna 1999 kohdistettu tasoitustoimenpiteitä, koska sitä pidettiin laajalti koko valtiossa sovellettavana, näin ei pitäisi tehdä nytäkään. Väitteensä tueksi ne toimittivat ainoastaan Maharashtran osavaltion teollisuus-, energia- ja työministeriön kyseistä vuoden 1958 sähköverolakia koskevan ilmoituksen. Tiedot eivät kuitenkaan koske Gujaratin osavaltiota. Lisäksi olisi huomattava, että ilmoituksen mukaan EDE-kannuste ei näytä olevan saatavilla kaikilla Maharashtran alueilla, joten sitä on kuin onkin pidettävä alueellisesti erityisenä. Erään tutkimuksen kohteena olevan Gujaratiin sijoittautuneen yrityksen todettiin käyttäneen järjestelmää tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona. Näin ollen päätellään, että järjestelmä on kyseisen viejän osalta tasoitustoimenpiteisiin oikeuttava edellisessä kappaleessa esitetyistä syistä.

- (148) Viejä, joka väitti, ettei se saa enää etuja EDE-järjestelmästä, ei ole esittänyt väitteelleen näyttöä, esimerkiksi Gujaratin viranomaisten vahvistusta. Se päinvastoin mainitsi vuosien 2002–2003 (eli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson) hallintoraportteissaan hakevansa jatkoa EDE-järjestelmän käytölle vuoteen 2012; se oli aiemminkin saanut jatkoa ja käyttänyt järjestelmää yhteensä yhdeksän vuoden ajan huolimatta siitä, että asiaa koskevan lainsäädännön mukaan EDE-järjestelmän mukainen vapautus voidaan antaa vain viideksi vuodeksi. Yritys ei ole toimittanut näyttöä siitä, että Gujaratin viranomaiset olisivat hylänneet jatkopyynnön.

f) Tuen määrän laskeminen

- (149) Vientiä harjoittavan tuottajan saama etu on laskettu sellaisen sähköveron määrän perusteella, joka normaalisti olisi kertynyt tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana mutta jota ei tämän järjestelmän mukaisesti kannettu. Tuen määrä (osoittaja) on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kokonaisuudelle (nimittäjä), koska se koskee kaikkea myyntiä, sekä kotimarkkina- että vientimyyntiä, eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistetuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Tämän perusteella yhden EDE-järjestelmästä etuja saaneen yrityksen tukimarginaaliksi vahvistettiin 0,2 prosenttia.

3) Maharashtra osavaltion kannustinjärjestelmä (Package Scheme of Incentives, PSI)

- (150) Todettiin, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät saaneet tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa etua PSI-ohjelmasta.

IV Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

- (151) Vakiintuneena käytäntönä on ollut pitää etuyhteydessä olevia yrityksiä yhtenä yksikkönä tukiprosenttia määritettäessä. Yksilöllisten tukiprosenttien laskeminen saattaisi nimittäin johtaa tasoitustoimenpiteiden kiertämiseen ja näin ollen niiden vaikutuksen mitätöintiin, jos etuyhteydessä olevat yritykset voisivat ohjata yhteisöön suuntautuvan vientinsä sen yrityksen kautta, jonka yksilöllinen prosentti on alhaisin. Tällaisen tilanteen välttämiseksi on laskettu ensin kunkin etuyhteydessä olevan yrityksen yksilöllinen tuen määrä, minkä jälkeen on määritetty näiden tukimäärien painotettu keskiarvo, joka on vahvistettu kunkin etuyhteydessä olevan yrityksen tuen määräksi.
- (152) Kahta vientiä harjoittavaa tuottajaa pidettiin etuyhteydessä olevina, ja niille määritettiin yksi ainoa tukiprosentti, koska kumpikin niistä voi vaikuttaa toisen yrityksen toimintaan. Yritysten vuosikertomusten mukaan kyseisten kahden yrityksen hallinnon johtohenkilöt ovat sukua toisilleen ja heillä on mahdollisuus merkittävästi vaikuttaa toistensa yrityksiin. Intian kirjanpitonormien mukaan tällainen merkittävä vaikutus tarkoittaa osallistumista yrityksen rahoitukseen ja/tai toimintaan liittyviin päätöksiin. Tällainen vaikutus merkitsee Intian kirjanpitonormien mukaisesti etuyhteyttä. Lisäksi EY:n tullilainsäädännön mukaan osapuolia pidetään etuyhteydessä olevina, kun toinen valvoo toista tai he ovat saman perheen jäseniä ⁽¹⁾.
- (153) Toinen näistä vientiä harjoittavista tuottajista oli toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä eri mieltä etuyhteydessä olemisesta. Se väitti uutta näyttöä kuitenkin toimittamatta, että kyseisten kahden yrityksen välillä ei ole liikesuhdetta. Vientiä harjoittava tuottaja ei kuitenkaan kiistänyt johdantosan 152 kappaleessa esitettyä tosiseikkojen kuvausta eikä perustellut, miksi yrityksiä ei näistä seikoista huolimatta pitäisi pitää etuyhteydessä olevina. Väite oli näin ollen hylättävä.

Perusasetuksen säännösten mukaisten tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä arvosuutena ilmaistuna on tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien osalta 25,3–35,1 prosenttia.

⁽¹⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevasta säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 143 artiklan 1 kohdan e ja h alakohta (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2286/2003 (EUVL L 343, 31.12.2003, s. 1).

- (154) Koska usea yritys toimi yhteistyössä, kaikkien yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten tukiprosentti vahvistetaan samalle tasolle kuin sillä yrityksellä, jonka yksilöllinen prosentti oli korkein, eli 35,1 prosenttia.

JÄRJESTELMÄ →	ALS	DEPBS	EOUS	EPCGS	ECS	ITIRAD	PSI	GIIS	PIIS	EDE	Yht.
YRITYS ↓	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
KDL Biotech Ltd	22,8	4,6	–	väh.	1,0	–	–	–	–	–	28,4
Nectar Lifesciences Ltd	25,8	3,2	–	väh.	2,3	–	–	–	2,4	–	33,7
Nestor Pharmaceuticals Ltd	22,0	3,3	–	–	väh.	–	–	–	–	–	25,3
Orchid Chemicals & Pharmaceuticals Ltd	–	–	30,9	–	1,1	–	–	–	–	–	32,0
Ranbaxy Laboratories Ltd	25,6	8,0	–	väh.	väh.	1,5	–	–	–	–	35,1
Surya Pharmaceutical Ltd	25,8	3,2	–	väh.	2,3	–	–	–	2,4	–	33,7
Torrent Gujarat Biotech Ltd	24,8	–	–	–	–	–	–	3,1	–	0,2	28,1

D. TUEN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

- (155) Perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen tuen jatkumiseen tai toistumiseen.
- (156) Kuten edellä johdanto-osan 21–153 kappaleessa esitetään, intialaisten tarkasteltavana olevan tuotteen viejien todettiin tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona edelleen saaneen etua Intian viranomaisen antamista tasoitustoimenpiteiden alaisista tuista. Tarkastelussa todetut tukimarginaalit olivat itse asiassa korkeammat kuin alkuperäisessä tutkimuksessa todetut marginaalit, jotka olivat 0–15,3 prosenttia (neuvoston asetuksen (EY) N:o 2164/98 johdanto-osan 43 kappale). Ainoastaan edellä johdanto-osan 115 ja 116 kappaleessa mainitun järjestelmän (ITA:n 80HHC §) soveltaminen on päätynyt, ja eräissä muissa tapauksissa eräät yritykset eivät enää ole tukikelpoisia tietyissä järjestelmissä. Tämä on otettu huomioon tukilaskelmissa. Muista asianomaisista tukijärjestelmistä annetaan toistuvasti etuja, eikä ole merkkejä siitä, että ohjelmat poistettaisiin käytöstä tai niitä muutettaisiin lähitulevaisuudessa. Koska näin ei tapahdu, kyseisen tuotteen viejät saavat edelleenkin tasoitustoimenpiteiden alaisia tukia. Kukin viejä on tukikelpoinen useassa eri tukiohjelmassa. Näissä olosuhteissa katsottiin kohtuulliseksi päätellä, että tuen antaminen jatkui todennäköisesti tulevaisuudessa.
- (157) Koska on osoitettu, että tuen antaminen jatkui tarkastelun aikana ja todennäköisesti jatkuu myös tulevaisuudessa, tuen toistumisen tarkastelulla ei ole merkitystä tässä yhteydessä.

E. YHTEISÖN TUOTANNONALA

I Yhteisön tuotanto

- (158) Samankaltaista tuotetta tuottivat tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona yhteisössä seuraavat yhteisön tuottajat: Sandoz, DSM, ACS Dobfar SpA ja Antibioticos SA. Sandoz pyysi yhdistettyä voimassa olevien tukien vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaa tarkastelua ja välivaiheen tarkastelua. DSM tuki pyyntöä. Sandoz ja DSM toimivat tarkastelua koskevassa tutkimuksessa täysipainoisesti yhteistyössä. Muut yhteisön tuottajat eivät toimineet yhteistyössä eivätkä vastustaneet tämän yhdistetyn toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja välivaiheen tarkastelun vireillepanoa.

- (159) Toinen yhteistyössä toiminut yhteisön tuottaja toi tarkastelujaksona kahta tarkasteltavana olevan tuotteen tyyppiä Intiasta ja muista kolmansista maista. Toiminta ei vaikuta siihen, että sitä pidetään perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tuottajana. Intiasta tarkastelujaksona tuodut määrät vastasivat vain melko pientä osaa sen samankaltaisen tuotteen tuotannosta yhteisössä, alle 10:tä prosenttia. Lisäksi sen tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti Intiasta on vain väliaikaista, koska se uudistaa yhteisössä tapahtuvan tuotantonsa rakennetta ja on alkanut tuottaa sellaisia samankaltaisen tuotteen tyyppisiä, joita se on tuonut muun muassa Intiasta.

II Yhteisön tuotannonalan määritelmä

- (160) Yhteistyössä toimineiden yhteisön tuottajien tuottaman samankaltaisen tuotteen osuus samankaltaisen tuotteen koko tuotannosta yhteisössä oli tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona 70,5 prosenttia. Kyseiset yritykset muodostavat näin ollen yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Niihin viitataan jäljempänä ilmaisulla 'yhteisön tuotannonala'.

F. YHTEISÖN MARKKINOIDEN TILANTEEN TARKASTELU

I Johdanto

- (161) Määrien ja hintojen kehityssuuntausten arvioinnissa käytettiin Taric-koodeja 2941 10 10 10, 2941 10 20 10 ja 2941 90 00 30 koskevia Eurostatin tilastoja sekä yhteisön tuotannonalalle tehdyn kyselyn varmennetuista vastauksista saatuja tietoja.
- (162) Yhteisön tuotannonalaa koskevat tiedot saatiin yhteistyössä toimineiden yhteisön tuottajien kyselyyn antamista varmennetuista vastauksista.
- (163) Kehityssuuntaukset esitetään tarvittaessa indekseinä luottamuksellisuussyistä.
- (164) Yksi viejä esitti toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen, että vahinkoanalyysi olisi pitänyt tehdä 1 päivänä toukokuuta 2004 tapahtuneen laajentumisen tuloksena olevia yhteisön markkinoita koskevien tietojen perusteella eli ottaen huomioon kymmenen uutta jäsenvaltiota.
- (165) Koska perusasetuksen 11 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon, ja koska laajentuminen tapahtui tutkimusajanjakson jälkeen, pyyntö oli hylättävä. Joka tapauksessa saatavissa olevien tietojen perusteella kymmenessä uudessa jäsenvaltiossa ei ole samankaltaisen tuotteen tuotantoa, joka voisi vaikuttaa yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.
- (166) Eräs viejä esitti lisäksi yleisenä huomautuksena tarkempaa näyttöä toimittamatta, että esitetyssä vahinkoanalyysissä ei otettu huomioon kaikkia perusasetuksen 8 artiklassa säädettyjä tekijöitä eikä sen tueksi ollut näyttöä.
- (167) Vahinkoanalyysin yksityiskohtiin liittyviä konkreettisia huomautuksia tarkastellaan jäljempänä analyysin asianomaisessa osassa. Vastauksena yleiseen huomautukseen on kuitenkin todettava, että i) vahinkoanalyysin perustana olivat näytön tukemat, todennetut tosiseikat ja ii) kuten jäljempänä esitetään, kaikki perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa mainitut tuontiin liittyvät tekijät, kaikki perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdassa mainitut 17 yhteisön tuotannonalaaan liittyvää osoitinta ja kaikki perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdassa mainitut tuonnin lisäksi tunnetut tekijät on arvioitu.

II Yhteisön markkinoiden määrittäminen

- (168) Sen määrittämiseksi, aiheutuiko yhteisön tuotannonalalle vahinkoa, sekä kulutuksen ja useiden yhteisön tuotannonalan tilanteeseen liittyvien talouden osoittimien määrittämiseksi tutkittiin, oliko yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen tuotannon myöhempi käyttötarkoitus otettava huomioon tarkastelussa ja missä määrin.
- (169) Yhteisö myykin samankaltaista tuotetta sekä i) etuyhteydettömille asiakkaille että ii) jatkojalostettavaksi samassa yritysryhmässä (etuyhteydessä oleville tahoille). Etuyhteydettömille tahoille suuntautunutta myyntiä pidettiin vapailla markkinoilla tapahtuneena. Etuyhteydessä oleville tahoille jatkojalostettavaksi suuntautunutta myyntiä pidettiin kytkösmarkkinoilla tapahtuneena käytönä, koska toimittajaa ei voinut valita vapaasti.
- (170) Seuraavien yhteisön tuotannonalaa koskevien talouden osoittimien osalta todettiin, että merkityksellisessä analyysissä ja arvioinnissa olisi keskityttävä vapailla markkinoilla vallitsevaan tilanteeseen: myyntimäärä ja myyntihinnat yhteisön markkinoilla, markkinaosuus, kasvu, kannattavuus, vientimäärä ja vientihinnat. Mikäli mahdollista ja perusteltua, näitä tietoja verrattiin tämän jälkeen kytkösmarkkinoita koskeviin tietoihin, jotta yhteisön tuotannonalan tilanteesta saatiin täysipainoinen kuva.
- (171) Muiden talouden osoittimien osalta todettiin tutkimuksen perusteella, että niitä voitaisiin tutkia järkevästi ainoastaan ottamalla huomioon koko toiminta. Tuotanto (sekä kytkösmarkkinoita että vapaita markkinoita varten), kapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, investoinnit, varastot, työllisyys, tuottavuus, palkat ja pääoman saanti riippuvat koko toiminnasta riippumatta siitä, on tuotanto suunnattu kytkösmarkkinoille vai myydäänkö se vapailla markkinoilla.
- (172) Kaksi viejää kyseenalaisti analyysin vapaiden markkinoiden ja kytkösmarkkinoiden osalta. Ne väittivät, että se ei ollut perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla puolueeton.
- (173) Tässä tutkimuksessa erotettiin kuitenkin selvästi vapaat markkinat ja kytkösmarkkinat. Kytkösmarkkinaostajalla ei nimittäin ollut muuta mahdollisuutta kuin ostaa kytkösmarkkinatoimittajalta. Tällaisissa tapauksissa analyysissä on keskityttävä ensisijaisesti vapaisiin markkinoihin, sillä kytkösmarkkinoilla tapahtuva myynti ei kilpaile vapailla markkinoilla myytävien tuotteiden kanssa, eikä siihen siis vaikuttanut tuettu tuonti. Vahinkoanalyysissä ei tästä selvästä erottelusta huolimatta kuitenkaan ole jätetty kytkösmarkkinoita huomiotta. Molempien markkinoiden tilanteita on vertailtu jäljempänä esitetyllä tavalla, jotta yhteisön tuotannonalan koko tilanteesta on voitu tehdä puolueeton lopullinen arvio. Väite oli näin ollen hylättävä.

III Yhteisön kulutus

- (174) Laskiessaan tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen todettavissa olevaa yhteisön kulutusta komissio lisäsi siihen seuraavat tekijät:
- tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen yhteisöön suuntautuneen kokonaistuonnin määrä Eurostatin tietojen mukaisesti,
 - yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen yhteisössä tapahtuneen myynnin määrä,
 - samankaltaisen tuotteen kytkösmarkkinoilla tapahtuneen käytön määrä yhteisön tuotannonalalla, ja
 - tarkastelupyynnössä olleiden tietojen perusteella muiden tunnettujen yhteisön tuottajien samankaltaisen tuotteen arvioitu myyntimäärä yhteisössä.

Kuten seuraavasta taulukosta ilmenee, tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen yhteisön kulutus kasvoi 51 prosenttia tarkastelujakson aikana.

Kulutus (kg)	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote	2 482 053	3 240 481	3 254 464	3 801 666	3 745 549
Indeksi	100	131	131	153	151

- (175) Intian viranomaiset ja yksi viejä esittivät, että edellä mainitut kulutusta koskevat tiedot olisi pitänyt esittää yksityiskohtaisemmin eli kunkin yhteisön tuottajan osalta eritellen vapailla markkinoilla ja kytkösmarkkinoilla tapahtuva kulutus. Lisäksi väitettiin, että muiden yhteisön tuottajien kuin yhteisön tuotannonalan tietojen luotettavuutta ei ole varmistettu.
- (176) Huomattakoon, että yhteisön tuotannonala koostuu vain kahdesta osapuolesta, joista vain toinen toimii kytkösmarkkinoilla. Tämän vuoksi perusasetuksen 29 artiklassa mainituista luottamuksellisuussyistä ei ole mahdollista esittää tarkempia tietoja. Muiden yhteisön tuottajien kuin yhteisön tuotannonalan tietojen osalta olisi muistettava, että kyseiset tuottajat eivät toimineet tutkimuksessa yhteistyössä. Koska ei ollut käytettävissä muita tietoja niiden osuudesta yhteisön kulutukseen, käytettiin tarkastelupyynnössä esitettyjä tietoja. Lisäksi yksikään osapuoli ei toimittanut ristiriitaisia tietoja eikä tietojen varmennus antanut aihetta epäillä niiden uskottavuutta.

IV Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti yhteisöön

1) Intiasta peräisin olevan tuonnin määrä, hinta ja markkinaosuus

Tuonti (kg)	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Tarkasteltavana oleva tuote	36 800	47 400	72 100	101 800	95 200
Indeksi	100	129	196	277	259

- (177) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrä lisääntyi huomattavasti koko tarkastelujaksolla. Tarkastelua koskevan tutkimusjakson tuonti oli 159 prosenttia suurempi kuin vuonna 1999. Tuonti lisääntyi paljon nopeammin kuin kulutus, joka lisääntyi 51 prosenttia, muista kolmansista maista kuin Intiasta tuleva tuonti, joka lisääntyi 13 prosenttia, ja yhteisön tuotannonalan myynnin määrä, joka lisääntyi 80 prosenttia kyseisenä aikana. Intian kehitysmää-aseman ja perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan säännösten osalta katsottiin, että Intiasta tulevan tuonnin määrä tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona oli merkittävästi suurempi kuin 4 prosenttia samankaltaisen tuotteen kokonaistuonnista yhteisöön.

Keskimääräinen myyntihinta (euroa/kg)	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Tarkasteltavana oleva tuote	34,66	33,94	35,51	36,57	35,34
Indeksi	100	98	102	106	102

- (178) Tarkasteltavana olevan tuotteen keskimääräinen tuontihinta nousi jonkin verran ollen huipussaan vuonna 2002, minkä jälkeen se palasi vuotta 2001 edeltävälle tasolle.

Markkinaosuus EY:ssä	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Tarkasteltavana oleva tuote	1,5 %	1,5 %	2,2 %	2,7 %	2,5 %
Indeksi	100	99	149	181	171

- (179) Intiasta tulevan tuonnin markkinaosuus yhteisön markkinoilla kasvoi 71 prosenttia tarkastelujaksona. Erään väitteen mukaan indeksoidun kasvun olisi oltava vain 66 prosenttia eikä 71 prosenttia. Markkinaosuuden alaspäin pyöristetyn prosenttimäärän perusteella väittäjä on laskennallisesti pätevä. Edellä ilmoitettu indeksi on kuitenkin laskettu oikein. Jotta markkinaosuus on voitu indeksoida tarkkaan, prosenttilukuja ei ole pyöristetty. Tämä on havaittavissa verrattaessa vuosien 1999 ja 2000 indeksoituja lukuja ja prosenttilukuja. Lisäksi tätä menetelmää on sovellettu johdonmukaisesti tämän asetuksen kaikissa taulukoissa.

2) Hinnan alittavuus

- (180) Hinnan alittavuuden määrittämisessä analysoitiin tarkastelua koskevan tutkimusjakson hintatietoja. Yhteisön tuotannonalan niiden ensimmäisille etuyhteydettömille viejille suuntautuneen myynnin noudeuttuna lähettäjältä -tason myyntihintoja verrattiin intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien niiden ensimmäisille yhteisössä toimiville riippumattomille asiakkaille suuntautuneen myynnin CIF-tuontihintoihin; molemmista hinnoista vähennettiin alennukset, hyvitykset ja palkkiot.
- (181) Kyselyvastausten perusteella voitiin määritellä tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen erilaiset alatyypit tuotetyyppikohtaista (amoksisilliinitrihydraatti, ampisilliinitrihydraatti ja kefaloksiini) ja muunnelmakohtaista (jauhe tai kiinteä muoto) vertailua varten.
- (182) Yhteisön tuotannonalan myyntihintoja ja vientiä harjoittavien tuottajien CIF-tuontihintoja vertailtiin samassa kaupan portaassa eli yhteisön markkinoiden kauppiaiden/jakelijoiden tasolla alatyypikohtaisesti hintojen painotetun keskiarvon perusteella. Tarkastelua koskevana tutkimusjaksona käytännössä kaikki yhteisössä toimivien vientiä harjoittavien tuottajien myynti tapahtui kauppiaiden/jakelijoiden välityksellä.
- (183) Vertailun tulokset ilmaistuina prosentteina yhteisön tuotannonalan tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikaisista myyntihinnoista osoittivat, että hinnan alittavuuden marginaalit olivat merkittäviä. Vientiä harjoittavien tuottajien marginaalit vaihtelivat 11,5 ja 17,1 prosentin välillä. Näistä hinnan alittavuuden marginaaleista käy siis ilmi, että Intiasta tulevasta tuonnista aiheutuu hintapaineita yhteisön markkinoilla toimenpiteiden voimassaolosta huolimatta.

V Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne

1) Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Tuotannon indeksi	100	121	127	154	160
Kapasiteetin indeksi	100	117	123	148	157
Kapasiteetin käyttöasteen indeksi	100	103	103	104	102

- (184) Yhteisön kulutuksen tasaisen lisääntymisen seurauksena yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen tuotanto kasvoi jatkuvasti tarkastelujakson aikana. Tämä kasvusuuntaus korostui tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona, kun toinen yhteistyössä toimineista yhteisön tuottajista alkoi tuottaa yhteisössä samankaltaisen tuotteen erästä tyyppiä, jota se oli aiemmin vain tuonut.
- (185) Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetin kehitys seurasi samaa kasvusuuntausta kuin tuotannon kehitys. Tämä on osittain seurausta merkittävistä investoinneista uuteen tuotantolaitokseen, joita toinen yhteistyössä toimineista yhteisön tuottajista teki tarkastelua koskevana tutkimusjaksona.

- (186) Kapasiteetin käyttöaste on pysynyt vakaana melko korkealla tasolla tarkastelujaksona. Tällainen korkea käyttöaste on yleinen kyseisen kaltaisella tuotannonalalla samankaltaisen tuotteen tuotannossa käytettävän jatkuvan erätuotannon vuoksi ja yhteisön tuotannonalan tapauksessa lisäksi siksi, että samankaltaista tuotetta käytetään kytkösmarkkinoilla.
- (187) Kolme viejää esitti toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä, että kyseisten tekijöiden kehityksessä ei ole merkkejä vahingon aiheuttamisesta. Todettakoon kuitenkin, etteivät vahinkoa koskevat päätelmät perustu näihin tekijöihin.

2) Myynnin määrä, myyntihinta, markkinaosuus ja kasvu

a) Myynti vapailla markkinoilla

Myynti vapailla markkinoilla yhteisössä	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Indeksi Määrä	100	170	162	192	180
Indeksi Keskimääräinen myyntihinta	100	94	94	94	95
Indeksi Markkinaosuus	100	130	123	125	120

- (188) Yhteisön kulutuksen suotuisan kehityksen ansiosta yhteisön tuotannonalan myynnin määrä vapailla markkinoilla yhteisössä lisääntyi tarkastelujaksona. Yhteisön tuotannonalan vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin määrä kasvoi enemmän kuin yhteisön kulutus tarkastelujaksona. Vuoden 2000 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin määrän kasvu oli kuitenkin vähäisempää kuin yhteisön kulutuksen määrän kasvu. Yhteisön tuotannonalan vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin määrän huomattava kasvu vuosina 1999–2000 johtui lähinnä siitä, että yhteisön tuotannonala hankki omistukseensa muita yhteisön tuottajia. Yhteisön tuotannonalan yhteisön vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin määrän 80 prosentin kasvu tarkastelujaksona oli kuitenkin vähemmän huomattavaa kuin samanaikainen tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kasvu, joka oli 159 prosenttia.
- (189) Intian viranomaiset ja neljä viejää katsoivat, että yhteisön tuotannonalan myynnin kokonaiskasvu on myönteinen seikka, ja väittivät, ettei se tue päätelmiä vahingosta. Lisäksi esitettiin, että yhteisön tuotannonalan ja yhden intialaisen viejän toiminnan tulosten suhteellinen vertailu olisi harhaanjohtavaa, koska kilpailijat ovat huomattavan erikokoisia.
- (190) Näiden näkökantojen suhteen todettakoon, että myynnin määrän kehitystä ei tässä tapauksessa ole pidetty keskeisenä tekijänä aiheutuneen vahingon suuruuden arvioinnissa. Koska yhteisön tuotannonalan myynnin kasvu johtui pitkälti vuonna 2000 tapahtuneesta hankinnasta eli aiemman kilpailijan toiminnan ostamisesta eikä suinkaan uusista myyntimahdollisuuksista, sitä ei myöskään voida pitää osoituksena siitä, ettei vahinkoa olisi aiheutunut. Lisäksi vuonna 2001 ja tutkimusajanjaksona yhteisön tuotannonalan vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin määrä pieneni.
- (191) Huolimatta kysynnän kasvusta, mistä on osoituksena yhteisön kulutuksen lisääntyminen, yhteisön tuotannonalan vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin keskimääräiset hinnat laskivat vuosien 1999 ja 2000 välisenä aikana. Tämä ilmentää kilpailijoiden aiheuttamia hintapaineita. Hinnat pysyivät käytännöllisesti katsoen vakaina alhaisella tasolla tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun saakka, vaikka kysyntä kasvoi edelleen.
- (192) Intian viranomaiset ja kolme viejää väittivät, että hintojen kehitystä olisi pidettävä yhteisön tuotannonalan kannalta myönteisenä seikkana.
- (193) Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Yhteisön tuotannonala ei tarkastelujakson aikana missään vaiheessa saanut hintatasoa vahinkoa aiheuttamattomalle tasolle.
- (194) Yhteisön tuotannonala kasvatti markkinaosuuttaan 30 prosenttia vuosina 1999–2000 muiden yhteisön tuottajien ja muissa yhteisön ulkopuolisissa maissa kuin Intiassa toimivien viejien markkinaosuuden kustannuksella. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni kuitenkin vuodesta 2000 tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle, jolloin se oli alhaisimmillaan vuoden 1999 jälkeen. Tämä tapahtui samaan aikaan kuin Intiasta tulevan tuonnin osuus kasvoi huomattavasti.

- (195) Eräs viejä väitti, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden pieneneminen vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana on merkityksetöntä, kun otetaan huomioon vuonna 2000 tapahtunut kasvu, ja huomautti myös yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kasvaneen kokonaisuudessaan tarkastelujaksona.
- (196) Väite on kuitenkin hylättävä, sillä se perustuu irralliseen vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson vertailuun eikä siinä oteta huomioon vuoden 2000 kasvun poikkeuksellisuutta. Viejä ei esittänyt selitystä sille, miksi tätä yhteisön tuotannonalan vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin markkinaosuuden ilmeisen laskusuuntaista kehitystä vuoden 2000 jälkeen ei tulisi pitää kielteisenä.
- (197) Kaksi muuta viejää väitti tässä yhteydessä, että kytkösmarkkinoiden myönteisempi kehitys johtuisi siitä, että yhteisön tuotannonala nimenomaisesti halusi panostaa kannattavammille valmistemarkkinoille.
- (198) Väite on hylättävä, koska siinä ei oteta huomioon varastojen kasvua, vaikka tuotteet olisi voitu myydä vapailla markkinoilla.

b) Myynti kytkösmarkkinoilla

Myynti kytkösmarkkinoilla yhteisössä	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Indeksi Määrä	100	88	124	180	189
Indeksi Keskimääräinen myyntihinta	100	102	104	102	99
Indeksi Markkinaosuus	100	67	95	117	125

- (199) Samaan aikaan kuin yhteisön tuotannonalan vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin määrä lisääntyi 80 prosenttia tarkastelujaksolla, kytkösmarkkinoilla tapahtuneen myynnin määrä lisääntyi 89 prosenttia. Erityisesti vuoden 2001 jälkeen on havaittavissa, että yhteisön tuotannonalan kytkösmarkkinat kasvoivat, kun taas sen tilanne vapailla markkinoilla pysyi melkein muuttumattomana. Samanaikaisesti Intiasta vapaille markkinoille suuntautunut tuonti lisääntyi huomattavasti, mikä saattaa osoittaa, että yhteisön tuotannonala käytti mahdollisuuttaan siirtää ainakin tietyssä määrin toimimaan toisille markkinoille välttääkseen suoraa kilpailua tarkasteltavana olevan tuotteen tuetulta, alhaisin hinnoin tapahtuvalta tuonnilta.
- (200) Vastaavaa kehitystä on havaittavissa, kun verrataan yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kasvua vapailla markkinoilla ja kytkösmarkkinoilla. Tästä ilmenee kytkösmarkkinoiden strategisen merkityksen lisääntyminen yhteisön tuotannonalalle vuoden 2001 jälkeen.
- (201) Vapaiden markkinoiden hinnat alkoivat laskea jo vuonna 2000, mutta kytkösmarkkinoiden siirtohinnat nousivat edelleen hieman vuoteen 2001 saakka. Tietyllä viiveellä eli vuodesta 2002 myös kytkösmarkkinoiden hinnat alkoivat laskea. Tämä voi selittyä sillä, että siirtohinnat eivät yleensä mukaudu kovin nopeasti, koska niihin ei vaikuta suora kilpailu. Todettakoon, että vapaiden markkinoiden ja kytkösmarkkinoiden hintakehitys oli samankaltaista tarkastelujaksolla.

3) Varastot

Varastot	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Indeksi	100	74	100	141	161

- (202) Yhteisön tuotannonalan varastojen määrä vuoden lopussa suhteessa tuotantoon pieneni 26 prosenttia vuodesta 1999 vuoteen 2000 mutta suureni tämän jälkeen jyrkästi, yli 115 prosenttia tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppua kohden. Samanaikaisesti Intiasta tulevan tuonnin määrä kaksinkertaistui.
- (203) Intian viranomaiset ja neljä viejää väittivät, että varastojen kasvu ei ollut epätavallista eikä siis osoitus vahingosta. Ne kiistivät myös vuoden lopussa olevien varastojen määrään perustuvan menetelmän käytön soveltuvuuden. Ne pitivät soveltuvampina osoittimina esimerkiksi varastojen liukuvaa keskiarvoa tai myyntipäivien lukumäärään perustuvaa varastojen määrää.
- (204) Tämän näkemyksen suhteen on todettava, että varastojen määrän arvioinnissa käytettiin yhteisön vakiintunutta menetelmää. Menetelmä on puolueeton ja WTO:n velvoitteiden mukainen. Toisenlaisen menetelmän käyttöä koskevia ehdotuksia ei perusteltu. Ehdotus vaihtoehdoisen menetelmän käyttämisestä on siis hylättävä. Todennettujen tosiasioiden perusteella on lisäksi kiistämätöntä, että varastojen määrät kasvoivat jyrkästi.

4) Kannattavuus

a) Myynti vapailla markkinoilla

Kannattavuus (myynti vapailla markkinoilla yhteisössä)	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Indeksi	- 100	113	239	146	87

- (205) Yhteisön tuotannonalan kannattavuus ilmaistuna vapailla markkinoilla tapahtuneen nettomyynnin tuottona parani huomattavasti vuoden 1999 tappiollisesta tilanteesta. Kun voimassa olevat toimenpiteet otettiin käyttöön vuonna 1998, kannattavuus parani vuoteen 2001 saakka mutta heikkeni tämän jälkeen jyrkästi tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle. Lisäksi on huomattava, että yhteisön tuotannonala ei missään vaiheessa tarkastelujakson aikana saavuttanut edes puolta siitä 15 prosentin voittomarginaalista, jonka se olisi alkuperäisen tutkimuksen päätelmien mukaan kohtuudella voinut saavuttaa, jos tuettua tuontia ei olisi. Kannattavuuden kehitys ja erityisesti sen heikkeneminen vuodesta 2002 on erityisen merkittävää, koska se vaikuttaa yhteisön tuotannonalan tutkimus- ja kehitysinvestointeihin käytettävissä olevien varojen määrään; investointeja tarvittaisiin olemassa olevien tuotteiden tuotantoprosessien lisäkehitykseen ja uusien tuotteiden kehitykseen.
- (206) Intian viranomaiset ja neljä myyjää esittivät huomautuksia kannattavuusanalyysistä. Ne katsoivat, että i) yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli kohtuullista, ii) vahinkoa aiheuttamaton kannattavuuden marginaali, joksi määritettiin 10 prosenttia (katso johdanto-osan 260 kappale), on liian korkea ja 5 prosenttia on riittävä marginaali, iii) kannattavuuden heikkenemisen olennainen syy on yhteisön tuotannonalan investointipolitiikka, iv) yhden osapuolen toiminnan aloittamiseen liittyviä vaikeuksia on pidettävä itse aiheutettuna vahinkona ja v) kannattavuuden kehitys olisi pitänyt ilmoittaa erikseen kummankin yhteisön tuottajan osalta.

- (207) Toistettakoon, että yhteisön tuotannonala ei tarkastelujakson aikana missään vaiheessa saavuttanut kohtuullisia voittomarginaaleja edellä esitetyn mukaisesti. Vuodesta 2002 jatkunut alamäki pahensi jo entisestään epätydyttävää tilannetta. Kun lisäksi otetaan huomioon lääkealan erityisolosuhteet, 5 prosentin voittomarginaalia ei voida pitää riittävänä. Yhteisön tuotannonala on toimittanut näyttöä siitä, että se voi saavuttaa yli 10 prosentin voiton verrattavien irtovalmisteena olevien lääkkeiden myynnissä. Tällainen kannattavuustaso tarvitaan, jotta lääkealalla on jatkuvasti saatavilla tarvittavat varat voidakseen jatkaa alan tuotantoon liittyvien innovaatioiden kehittämistä sille ominaisine suurine taloudellisine riskeineen. Se, että yhteisön tuotannonala ei saavuttanut kohtuullisia voittomarginaaleja, ei myöskään selity yksinomaan sen investointipolitiikalla. Ainoastaan toinen yhteisön tuottajista käynnisti uutta toimintaa tarkastelujaksona, mutta kumpikaan tuottaja ei saavuttanut kohtuullisia voittomarginaaleja. Perusasetuksen 29 artiklassa mainituista luottamuksellisuussyistä ei ole mahdollista esittää tarkempia tietoja asiasta.

b) Myynti kytkösmarkkinoilla

Kannattavuus (myynti kytkösmarkkinoilla yhteisössä)	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Indeksi	100	482	564	431	325

- (208) Kytkösmarkkinamyynnin kannattavuus noudatti samaa kehitystä, vaikkakin korkeammalla tasolla: se nousi vuoteen 2001 saakka ja laski tämän jälkeen. Kannattavuustasojen erot johtuvat pääosin siitä, että i) kytkösmarkkinamyynnin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ovat alhaisemmat, koska markkinointikustannuksia ei tarvita, ja ii) siirtohinnat ovat korkeammat kuin vapaiden markkinoiden hinnat. Jos kytkösmarkkinamyynnistä saatuja suurempia voittoja ei olisi, tuotannonalan yleinen taloudellinen tilanne olisi heikompi.

5) Investoinnit, sijoitetun pääoman tuotto, kassavirta ja pääoman saanti

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Indeksi Investoinnit	0	100	300	1 123	351
Indeksi Sijoitetun pääoman tuotto	- 100	160	286	161	91
Indeksi Kassavirta	100	186	71	160	33

- (209) Yhteisön tuotannonala teki vuoden 1999 jälkeen jatkuvasti investointeja samankaltaisen tuotteen valmistukseen. Erityisesti vuonna 2002 se teki suuria investointeja uuteen tuotantotekniikkaan säilyttääkseen kilpailukykyä, parantaakseen ympäristö- ja turvallisuusstandardeja ja lisätäkseen tuotantokapasiteettia.
- (210) Sijoitetun pääoman tuotto parani vuosina 1999–2001 eli toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Tämän jälkeen se kuitenkin heikkeni voimakkaasti. Vaikka tämä johtuukin osaksi yhden uuden tuotantolaitoksen käynnistämisvaiheeseen liittyvistä vaikeuksista, tilanteeseen vaikutti osaltaan myös kilpailijoiden hintapaineista johtuva yleisesti epätydyttävä kannattavuustilanne.
- (211) Tarkastelujakson aikana samankaltaisen tuotteen myynnistä syntyneen kassavirran vaihtelut johtuvat tietyssä määrin yhteisön tuotannonalan kyseisen ajan investointipolitiikasta. Kassavirran dramaattinen heikkeneminen vuoden 2002 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana ei kuitenkaan selity ainoastaan tällä tekijällä. Kilpailijoiden aiheuttamat hintapaineet vaikuttivat osaltaan kassavirran epätydyttävään kehitykseen.
- (212) Yhteisön tuotannonalalla ei ollut erityisiä ongelmia pääoman saannissa.

- (213) Intian viranomaiset ja viejät esittivät toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä, että i) edellä mainitut tiedot olisi pitänyt ilmoittaa erikseen kummankin yhteisön tuottajan osalta, ii) pääoman saannin ongelmattomuus ei tukenut vahinkoa koskevia päätelmiä, iii) kassavirta ei niiden mukaan voi noudata edellä kuvattua suuntausta, kun otetaan huomioon sijoitusten tuoton ja kannattavuuden kehitys, ja sitä olisi tämän vuoksi arvioitava uudelleen, ja iv) analyysi on riittämätön, ellei lisäperusteluja esitetä.
- (214) Näiden näkökantojen osalta muistutettakoon, että perusasetuksen 29 artiklan luottamuksellisuutta koskevien säännösten mukaisesti tietoja ei voida ilmoittaa erikseen kummankin yhteisön tuottajan osalta. Pääoman saannin suhteen ei ole tehty kielteisiä vahinkoa koskevia päätelmiä. Kassavirtaa koskevasta huomautuksesta todettakoon, että sitä koskevaa edellä esitettyä indeksiä on tarkasteltu uudelleen huolellisesti ja se on todettu asianmukaiseksi. Edellä mainittuja tekijöitä koskevan analyysin riittämättömyyttä koskevan yleisen väitteen suhteen olisi otettava huomioon, että i) vahinkoa koskevat päätelmät eivät olennaisilta osiltaan perustu näihin muuttujiin ja ii) väitteen esittämisen yhteydessä ei perusteltu, miksi lisäarviointi voisi muuttaa yleisiä päätelmiä.

6) Työllisyys, tuottavuus ja palkat

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Indeksi Työllisyys	100	101	101	187	185
Indeksi Tuotanto	100	120	127	83	86
Indeksi Palkat	100	103	106	185	178

- (215) Samankaltaisen tuotteen tuotantoon liittyvän työvoiman määrä pysyi vakaana vuoteen 2001 saakka, mutta lisääntyi huomattavasti vuonna 2002, kun toinen yhteistyössä toimineista yhteisön tuottajista perusti yhteisöön uuden tuotantolaitoksen. Kokonaispalkkakustannukset noudattivat samaa kehitystä. Työntekijäkohtainen tuottavuus nousi vuoteen 2001 asti mutta laski vuonna 2002. Tämän voidaan selvästi osoittaa johtuvan uuden tuotantolaitoksen käynnistämisvaiheesta. Tehokkuuden vähenemisestä ei tutkimuksessa saatu merkkejä.
- (216) Intian viranomaiset ja neljä viejää katsoivat, että työllisyyden, tuottavuuden ja palkkojen kehitys-suuntaukset eivät tue päätelmiä merkittävästä vahingosta tässä tapauksessa.
- (217) Todettakoon kuitenkin, ettei työllisyyden ja tuottavuuden osalta ole tehty tällaisia päätelmiä. Palkkojen suhteen mainittakoon, että ainoastaan kokonaispalkkasumma kasvoi. Työntekijää kohden palkat jopa keskimäärin hieman laskivat (katso seuraava taulukko). Tämä osoittaa, että i) työntekijäkohtainen kehitys ei ollut myönteistä ja ii) yhteisön tuotannonala pyrki kustannustehokkuuteen.

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Indeksi Palkat työntekijää kohden	100	103	105	99	96

7) Tuen laajuus ja toipuminen aiemmasta tuetusta tuonnista

- (218) Kun otetaan huomioon Intiasta tulevan tuonnin määrä ja erityisesti hinnat, tuen tosiasiallisen määrän, joka on merkittävä, vaikutusta ei voida pitää vähäisenä.
- (219) Intian viranomaiset ja kolme viejää esittivät tältä osin, että tukimarginaalit on arvioitu liian suuriksi.

- (220) Kuten edellä johdanto-osan 153 ja 154 kappaleessa esitetään, tutkimuksesta on ilmennyt, että tasoi-tustullin käyttöönnoton mahdollistavien tukien määrä arvo-osuutena ilmaistuna on tutkimuksen koh-teena olevien vientiä harjoittavien tuottajien osalta 25,3–35,1 prosenttia. Tämä osoittaa selvästi, että tuki on merkittävää.
- (221) Yhteisön tuotannonalan tilanne parani tarkastelujakson aikana. Se ei kuitenkaan täysin toipunut aiemman tuetun tuonnin vaikutuksista ja on edelleen heikko.

VI Yhteisön tuotannonalan taloudellista tilannetta koskevat päätelmät

- (222) Vuoden 1999 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana tarkasteltavana olevan tuotteen tuetun tuonnin määrä lisääntyi merkittävästi, 159 prosenttia, ja sen osuus yhteisön markki-noista lisääntyi 70 prosenttia. Tämä kehitys eroaa selvästi muiden maiden viejien ja yhteisön tuo-tannonalan huomattavasti epäsuotuisammasta kehityksestä. Muista maista yhteisön markkinoille tu-leva tuonti lisääntyi tarkastelujaksona vain 7 prosenttia ja sen markkinaosuus jopa pieneni 29 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan myyntimäärä lisääntyi tarkastelujaksona 80 prosenttia ja mark-kinaosuus kasvoi 20 prosenttia. Tämä myönteinen kehitys johtuu kuitenkin olennaisesti siitä, että yhteisön tuotannonala hankki vuonna 2000 omistukseensa muita yhteisön tuottajia. Vuoden 2001 jälkeen yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kehitys on ollut laskusuuntaista. Erityisesti voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan kehitys ei vuoden 2000 jälkeen pysynyt suhteellisesti tarkastel-tuna yhteisön kulutuksen kehityksen ja sen intialaisten kilpailijoiden yhteisön markkinoilla saavutta-man voimakkaan kehityksen tahdissa.
- (223) Tässä yhteydessä todettakoon, että Intiasta tulevan tuetun tuonnin keskimääräiset hinnat olivat jat-kuvasti alhaisemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat tarkastelujaksona. Lisäksi tarkastelua koske-vana tutkimusajanjaksona asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat alittivat yhteisön tuotannon-alan hinnat. Painotetun keskiarvon mukaan laskettuna hinnan alittavuus oli tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona 11,5–17,1 prosenttia.
- (224) Tämän Intiasta tulevan tuetun tuonnin aiheuttaman hintapaineen vuoksi yhteisön tuotannonala ei tarkastelujakson aikana missään vaiheessa saanut hintatasoa vahinkoa aiheuttamattomalle tasolle. Vaikka yhteisön tuotannonalan kannattavuus aluksi parani toimenpiteiden käyttöönnoton jälkeen, se on heikentynyt vuodesta 2001 ja sen nykytaso on huomattavasti alhaisempi kuin mitä olisi kohtuu-della voitu saavuttaa, jos tuettua tuontia ei olisi ollut, eli 10 prosenttia liikevaihdosta (katso johdanto-osan 260 kappale). Yhteisön tuotannonala voi säilyä kestäväällä tavalla elinkelpoisena ainoastaan, jos sen kannattavuus on hyväksyttävällä tasolla.
- (225) Tämä yhteisön tuotannonalan kielteinen kehitys ilmenee myös investointien tuoton ja kassavirran kehitysten tarkastelusta.
- (226) Kytkösmarkkinamyynnistä todettakoon, että se, että yhteisön tuotannonala pystyi myymään osan tuotannostaan kytkösmarkkinoilla, antoi sille mahdollisuuden säilyttää kapasiteettinsa käyttöaste kor-keana. Korkea kapasiteetin käyttöaste alentaa osaltaan tuotantokustannuksia suurtuotannon etujen vuoksi. Lisäksi, kuten edellä esitettiin, myyntimäärien, hintojen ja markkinaosuuden kehityssuuntauk-sissa ei ollut huomattavia vaihteluja vapaiden markkinoiden ja kytkösmarkkinoiden välillä. Jos kyt-kösmarkkinamyynnistä saatuja suurempia voittoja ei olisi, tuotannonalan taloudellinen tilanne olisi heikompi. Näin ollen kytkösmarkkinakäyttö ei vaikuttanut tilanteen vahingollisuuteen. Yhteisön tuo-tannonalan vahingollinen tilanne olisi saattanut päinvastoin olla vieläkin pahempi ilman kytkösmark-kinoita.
- (227) Kaksi viejää väitti, ettei voida päätellä, ettei kytkösmarkkinamyynni vaikuttanut yhteisön tuotannon-alan vahingolliseen tilanteeseen, koska kytkösmarkkinamyynnin hintojen väitetään olevan epäluot-ettavia; kytkösmarkkinamyynnin kannattavuus olisi siis keinotekoisesti korkea.
- (228) Kytkösmarkkinamyynnin parempi kannattavuus ei kuitenkaan johtunut pääasiassa siirtohintojen kor-keudesta vaan ensi sijassa siitä, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olivat alemmat (katso johdanto-osan 208 kappale). Lisäksi tässä väitteessä ei otettu huomioon suurtuotannon etuja. Näin ollen väite ei muuta päätelmiä siitä, että kytkösmarkkinakäyttö ei vaikuttanut vahingolliseen tilantee-seen.

- (229) Näin ollen vahvistettiin, että yhteisön tuotannonalalle on kokonaisuudessaan aiheutunut perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa. Muistutettakoon, että perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdassa ei edellytetä, että kaikkien yhteisön tuotannonalaa koskevien talouden osoittimien olisi oltava kielteisiä, jotta voitaisiin tehdä päätelmä merkittävästä vahingosta. Kaikkien talouden osoittimien painoarvokaan ei ole sama. Kannattavuus on yksi tärkeimmistä talouden osoittimista, koska se on kaikkien talouden toimijoiden perimmäinen tavoite. Tässä tapauksessa todettiin, ettei kannattavuus ole riittävää. Toinen tärkeä vahingon osoitin, joka vaikuttaa merkittävästi kannattavuuteen, on hintataso. Yhteisön tuotannonala ei tarkastelujakson aikana missään vaiheessa saanut vapaiden markkinoiden hintatasoa vahinkoa aiheuttamattomalle tasolle ulkoisten, lähinnä voimakkaasti tuetun Intiasta tulevan tuonnin aiheuttamien hintapaineiden vuoksi.

VII Tuetun tuonnin vaikutukset

- (230) Intia menetti vuonna 2000 väliaikaisesti todennäköisimmin toimenpiteiden käyttöönoton vuoksi asemansa toiseksi suurimpana yhteisön markkinoille toimittavana viejänä, kun taas Omanissa toimivien viejien markkinaosuus kasvoi. Intialaiset viejät ovat kuitenkin tämän jälkeen saavuttaneet entisen asemansa ja tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona vieläpä nousseet suurimmaksi yhteisöön toimittavaksi viejäryhmäksi.
- (231) Intiasta tulevan tuetun tuonnin määrä kasvoi erityisesti vuodesta 2002 alkaen, ja samaan aikaan, vuonna 2002, yhteisön tuotannonalan kannattavuus laski vuoteen 2001 verrattuna noin 36 prosenttia. Todettiin, että kyseisenä aikana toinen yhteisön tuottaja perusti uuden tuotantolaitoksen, mihin liittyvällä tuotannon käynnistysvaiheella saattoi olla vaikutusta sen kannattavuuteen kyseisenä aikana. Todettiin kuitenkin myös, että toisen yhteisön tuottajan, joka ei ollut tuotannon käynnistysvaiheessa, kannattavuus laski merkittävästi eli 17 prosenttia vuoteen 2001 verrattuna, ja tilanne heikkeni edelleen tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona. Lisäksi, kuten 207 kappaleessa todetaan, yhteisön tuotannonala ei missään vaiheessa saanut hintatasoaan vahinkoa aiheuttamattomalle tasolle. Päinvastoin yhteisön tuotannonalan oli vuodesta 2002 mukautettava hintojaan alaspäin puolustaakseen markkinaosuuttaan.
- (232) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä kolme viejää esitti, että Intiasta yhteisön markkinoille tulevan tuonnin markkinaosuus (2,5 prosenttia tutkimusajanjaksona) ja kaikkeen tuontiin suhteutettu tuonnin määrä (8,4 prosenttia tutkimusajanjaksona), jotka laskivat hieman vuoteen 2002 verrattuna, olivat liian pieniä ja marginaalisia tekijöitä, jotta niillä olisi voinut olla vahingollista vaikutusta yhteisön tuotannonalan markkinaosuuteen, joka oli suurempi. Lisäksi väitettiin, että suhteellisesti ilmaistu analyysi on harhaanjohtava, koska Intian lähtötaso oli hyvin alhainen: sen markkinaosuus oli 1,5 prosenttia ja osuus tuontimäärästä oli 3,7 prosenttia vuonna 1999.
- (233) Tämän väitteen osalta on huomattava, että sekä Intian markkinaosuus että sen tuonnin määrä tutkimusajanjaksona ylittivät selvästi perusasetuksen 10 artiklan 11 kohdassa ja 14 artiklan 4 kohdassa säädetyt vähimmäistasot, ja niillä voi näin ollen olla syy-yhteys vahinkoon. Perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti syy-yhteys voidaan osoittaa joko tuetun tuonnin määrien tai hintatason perusteella. Tässä tapauksessa hintatason vaikutus on selvästi havaittavissa. Kuten jo alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, tarkasteltavana oleva tuote, joka on irtovalmiste, on altis hintavaihteluille ja reagoi nopeasti laskupaineisiin. Tällaisissa tapauksissa pienetkin määrät voivat vaikuttaa markkinoiden hintoihin. Tarkastelujaksona Intiasta tulevan tuonnin hinnat aiheuttivatkin keskimäärin suurimmat hintapaineet tässä tapauksessa.
- (234) Sen vuoksi vahvistettiin, että Intiasta tulevalla tuetulla tuonnilla oli huomattavan kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksona erityisesti kannattavuuden suhteen.

VIII Muiden tekijöiden vaikutus

1) Tuonti muista kolmansista maista

Kolmansista maista tuleva tuonti	1999	2000	2001	2002	Tutkimusajan- jakso
Määrä (kg)					
Intia	36 800	47 400	72 100	101 800	95 200
Indeksi	100	129	196	277	259
Oman	77 400	119 700	85 100	88 400	93 500
Indeksi	100	155	110	114	121
USA	11 100	2 800	16 600	106 300	70 000
Indeksi	100	25	149	932	631
Kiina	0	3 900	21 800	75 600	63 000
Indeksi	0	100	559	1 938	1 615
Etelä-Korea	19 800	75 300	40 200	54 500	45 000
Indeksi	100	380	203	275	227
Singapore	0	4 600	128 300	62 700	37 700
Indeksi	0	100	2 789	1 363	820
Keskimääräinen tuontihinta (euroa/kg)					
Intia	34,66	33,94	35,51	36,57	35,34
Indeksi	100	98	102	106	102
Oman	36,10	36,21	39,30	39,15	38,34
Indeksi	100	100	109	108	106
USA	74,87	115,35	108,90	101,40	48,74
Indeksi	100	154	145	135	65
Kiina	0,00	188,97	116,06	68,22	58,59
Indeksi	0	100	61	36	31
Etelä-Korea	34,84	37,52	37,66	45,59	48,06
Indeksi	100	108	108	131	138
Singapore	0,00	76,88	57,47	57,47	51,28
Indeksi	0	100	75	75	67

- (235) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti muista maista kuin Intiasta lisääntyi vuoden 1999 ja tarkastelu-
 koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana ainoastaan 7 prosenttia eli huomattavasti vähem-
 män kuin yhteisön kulutus. Näistä kolmansista maista Oman, Yhdysvallat, Kiina, Etelä-Korea ja
 Singapore ovat suurimmat yhteisön markkinoille toimittavat maat. Niiden keskimääräiset tuontihin-
 nat olivat kuitenkin huomattavasti korkeammat kuin Intiasta tulevan tuonnin hinnat ja Omanista
 tulevan tuonnin hintoja lukuun ottamatta myös korkeammat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat.
 Omanin tuontihintojen taso on verrattavissa yhteisön tuotannonalan hintoihin, mutta Omanin mark-
 kinaosuuden kasvu oli tarkastelujaksona huomattavasti vähäisempää kuin muiden kolmansien mai-
 den.

- (236) Intian viranomaiset ja kaksi viejää esittivät toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen, että Intiasta tulevaan tuontiin sovellettava tasoitustulli olisi pitänyt ottaa huomioon keskimääräisiä myyntihintoja verrattaessa. Näin Intiasta ja Omanista tulevan tuonnin hinnat olisivat niiden mukaan käytännössä olleet samantasoiset. Lisäksi huomautettiin, että eräistä kolmansista maista, erityisesti Yhdysvalloista ja Kiinasta, tulevan tuonnin keskihinnat laskivat merkittävästi tarkastelujaksona, kun taas muun muassa Intiasta tulevan tuonnin hinnat nousivat. Toinen viejä esitti myös, että Intiasta tulevan tuonnin määrän pienenemistä vuoden 2002 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana ei ollut otettu asianmukaisesti huomioon analyysissä, että muut kolmannet maat olivat suurempia toimittajia ja että Etelä-Koreasta ja Intiasta tulevan tuonnin keskihinnat olivat samanlaiset vuosina 1999–2001.
- (237) Voimassa olevan alkuperäisen tasoitustullin osalta todettakoon, että suurimpaan osaan Intiasta tulevasta tuonnista sovellettiin joko nollatullia tai sellaista tullia, jonka soveltamisen jälkeenkin keskimääräiset purkaushinnat olivat alhaisemmat kuin Omanista tulevan tuonnin keskihinnat. Omanista tuleva tuonti ei siis keskimäärin aiheuttanut samanlaisia hintapaineita. Lisäksi kaikista muista kolmansista maista tulevan tuonnin hinnat olivat keskimäärin merkittävästi Intian tuonnin hintatasoa korkeammat tarkastelujaksona, mistä myös ilmenee, että hintapaineiden tärkein aiheuttaja oli Intia. Määrien suhteen tehty huomio siitä, että Intia ei ollut ainoa merkittävä tuoja koko tarkastelujaksona, on oikea. On kuitenkin todettava, että Intia on ainoa maa, johon sovelletaan toimenpiteitä. Tämä tietenkin vaikutti tarkasteltavana olevan tuotteen kauppavirtoihin. Lisäksi Intiasta tuleva tuonti lisääntyi toimenpiteistä huolimatta voimakkaasti vuoden 2001 jälkeen, ja Intia sai vuonna 2002 takaisin asemansa toiseksi suurimpana yhteisön markkinoille toimittavana viejänä ja tutkimusajanjaksona jopa suurimpana viejänä. Tämän vuoksi Intiasta tulevan tuonnin pieni väheneminen vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ei vaikuttanut markkinoihin, jotka reagoivatkin myönteisesti intialaisten viejien hinnoitteluun. Näin ollen näitä väitteitä ei voida hyväksyä. Tämän vuoksi vahvistettiin, ettei kolmansista maista tuleva tuonti voinut aiheuttaa yhteisön tuotannonalalle vahinkoa, joka olisi poistanut Intiasta tulevan tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.

2) Kulutuksen kehittyminen yhteisön markkinoilla

- (238) Tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus yhteisön markkinoilla lisääntyi 51 prosenttia tarkastelujaksona. Yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko ei ole siten voinut johtua kysynnän supistumisesta yhteisön markkinoilla.

3) Yhteisön tuotannonalan vientitoiminta

- (239) Yhteisön tuotannonalan vienti lisääntyi tarkastelujaksona 16 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan vientihinnat olivat keskimäärin 10–15 prosenttia korkeammat kuin yhteisössä tapahtuneen myynnin hinnat. Yhteisön tuotannonalan vientitoiminta ei siten ole voinut vaikuttaa sen vahingolliseen tilanteeseen.
- (240) Tässä yhteydessä Intian viranomaiset ja yksi viejä esittivät, että yhteisön tuotannonalan kyselyvastauksissa mainittiin Intiasta tulevan tuonnin aiheuttavan yhteisön tuotannonalalle kovaa kilpailua myös kolmansien maiden markkinoilla, minkä vuoksi se joutui laskemaan hintojaan ja menetti markkinaosuuttaan myös kolmansissa maissa, ja että tämä on lähtökohtaisesti ristiriidassa edellä esitetyn päätelmän kanssa. Tämän yhteisön tuotannonalasta tehdyn arvioinnin perusteella yhteisön markkinoilla ei siis olisi aiheutunut vahinkoa tai sillä ei olisi syy-yhteyttä Intiasta tulevaan tuontiin.
- (241) Tältä osin todettakoon, että kyseisenlaisten tuotteiden maailmanlaajuisten markkinoiden kasvun vuoksi ei ole ristiriitaista, että yhteisön tuotannonalan vientihinnat laskivat ja markkinaosuus pieneni kolmansissa maissa ja että tällaisen viennin määrä oli itse asiassa lisääntynyt ja sen hinnat olivat korkeammat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat yhteisössä tapahtuvassa myynnissä. Vaikka yhteisön tuotannonalan vientimenestys olisi voinutkin olla parempaa, jos kolmansien maiden markkinoilla ei olisi ollut Intiasta tulevan tuetun halvan viennin aiheuttamaa kilpailua, ei ole osoitusta siitä, ettei yhteisön tuotannonalallaan sen vientimenestyksen vuoksi kohdistunut yhteisön markkinoilla vahingollista hintakilpailua pääosin Intiasta tulevan tuetun halvan tuonnin vuoksi. Näin ollen väitettä ei voida hyväksyä.

4) Yhteisön tuotannonalan kilpailukyky

- (242) Yhteisön tuotannonala on merkittävä kilpailija tarkasteltavana olevan tuotteen alalla, mikä ilmenee sen markkinaosuudesta, ja se on jatkuvasti tehnyt investointeja säilyttääkseen tuotantonsa mahdollisimman ajanmukaisena. Tuotettuihin kiloihin suhteutetun työntekijäkohtaisen tuottavuuden heikkeneminen vuoden 2001 jälkeen voidaan katsoa johtuvan yksinomaan siitä, että toinen yhteistyössä toimineista yhteisön tuottajista aloitti toiminnan uudessa tuotantolaitoksessa. Se on näin ollen ainoastaan väliaikaista. Tämän vuoksi ei löydetty näyttöä siitä, että kilpailukyvyyn puute olisi voinut poistaa Intiasta tulevan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.

5) Käyttö kytkösmarkkinoilla

- (243) Kuten edellä johdanto-osan 226 kappaleessa todetaan, kytkösmarkkinoilla käytön ei katsota vaikuttaneen vahingolliseen tilanteeseen. Yhteisön tuotannonalan vahingollinen tilanne olisi saattanut päinvastoin olla vieläkin pahempi ilman kytkösmarkkinoita.

G. VAHINGON JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

- (244) Perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.
- (245) Kuten edellä johdanto-osan 161–243 kappaleessa todetaan, tarkasteltavana olevan tuotteen tuetun tuonnin yhteisön tuotannonalalle aiheuttama vahinko jatkui tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana ja voimassa olleista toimenpiteistä huolimatta. Tässä tutkimuksessa määritetty vahingon korjaava taso oli 17,3–48,1 prosenttia ja korkeampi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa määritetty (12,6–28,9 prosenttia) siitä huolimatta, että tässä tarkastelussa yhteisön tuotannonalan kohtuullista voittomarginaalia pienennettiin kolmanneksella verrattuna alkuperäiseen tutkimukseen (katso jäljempänä johdanto-osan 260 kappale). Lisäksi tutkimuksessa todettiin, että kotimarkkinamyynnistä ja muihin maihin suuntautuvasta viennistä huolimatta on Intiassa ja erityisesti viejillä, joiden on maksettava suhteellisen korkea tulli yhteisössä, käyttämätöntä kapasiteettia tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden suhteen. Tämän vuoksi pidettiin kohtuullisena päätellä, että alhaisin hinnoin tapahtuva tuettu tuonti Intiasta lisääntyisi edelleen ja näin ollen vahinko todennäköisesti jatkuisi, jos toimenpiteiden voimassaolo päättyisi.
- (246) Koska yhteisön tuotannonalalle koituu tuetusta tuonnista edelleen merkittävää vahinkoa siitä huolimatta, että toimenpiteet ovat voimassa, ei ollut tarpeen enempää analysoida vahingon uusiutumisen todennäköisyyttä.

H. YHTEISÖN ETU

I Johdanto

- (247) Tutkittiin, oliko olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että kyseisten toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen tässä tapauksessa ei ole yhteisön edun mukaista. Tämän vuoksi ja perusasetuksen 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkasteltiin toimenpiteiden vaikutusta kaikkiin osapuoliin, joita tutkimus koski. Jotta pystyttäisiin arvioimaan, onko yhteisön edun mukaista, että toimenpiteiden voimassaoloa jatketaan, tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjille ja tuojille sekä samankaltaisen tuotteen tuottamisessa käytetyn raaka-aineen toimittajille lähetettiin kyselylomake.

II Yhteisön tuotannonalan etu

- (248) Kuten edellä on osoitettu, samankaltaista tuotetta tuottava yhteisön tuotannonala on jatkuvasti lisännyt tuotantoaan. Tämän mahdollisti yhteisön tuotannonalan kilpailukykyensä säilyttämiseksi tekemien investointien jatkuva kasvu, koska se on tutkittavana olevan tuotteen markkinoiden tärkeimpiä kilpailijoita. Tässä yhteydessä muistutetaan, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuotannonala laajensi tuotantolaitoksiaan, perusti uuden tehtaan yhteisöön ja suunnitteli uuden tuotantolaitoksen perustamista yhteisöön. Näiden yhteisön tuotannonalan jatkuvien investointien vaikutuksia heikentää erityisesti sen tuottavuuden epätydyttävä kehitys, joka johtuu tarkasteltavana olevan tuotteen Intiasta yhteisön markkinoille suuntautuvan tuonnin aiheuttamasta jatkuvasta hintapaineesta.

Katsotaan, että ilman tuetun tuonnin vaikutuksia korjaavia toimenpiteitä yhteisön tuotannonalalla on edelleen ongelmanaan hinnan alittavuus ja siten yhteisön tuotannonalan hintojen alenemisen ja sen kielteiset vaikutukset tuottavuuteen, investointien tuottoon ja kassavirtaan. Lopulta tämä voi jopa vaarantaa yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuuden. Näin ollen pääteltiin, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen ei olisi yhteisön edun mukaista.

III Tuojien/kauppiaiden etu

- (249) Kyselylomake lähetettiin kaikille tarkasteltavana olevan tuotteen tunnetuille tuojille/kauppiaille, mutta vain yksi yhdeksästätoista vastasi. Yhteistyössä toiminut tuoja ei kuitenkaan ilmaissut kantaansa toimenpiteiden jatkumisen todennäköisestä vaikutuksesta yrityksensä toimintaan. Saatujen tietojen perusteella vaikuttaa, että yhteisössä toimivat tuojat/kauppiat ostavat tutkittavana olevaa tuotetta eri tahoilta. Koska Intiasta tuodun tuotteen ja muilta tahoilta hankitun tuotteen välillä ei ole perustavia laatueroja, katsotaan, että yhteisön tuojien/kauppiaiden ei olisi vaikea hankkia tuotetta useasta muusta lähteestä, jos toimenpiteiden voimassaoloa jatkettaisiin. Lisäksi yhteistyössä toiminut tuottaja on aktiivisesti mukana hyvin monien muiden tuotteiden kaupassa eikä näin ollen ole oleellisesti riippuvainen tarkasteltavana olevasta tuotteesta. Vaikka kyseisen tuottajan tarkasteltavana olevan tuotteen myynti tarkastelujakson aikana kasvoi voimakkaasti (määrältään seitsenkertaiseksi), myynti oli vain pieni osa kokonaisliikevaihdosta (noin 1,4 prosenttia tarkastelua koskevasta tutkimusajanjaksona). Tuottaja ei myöskään osoittanut, että toimenpiteiden voimassaolon jatkuminen vaikuttaisi työllisyyteen, koska tuontitoiminta ei ole työvoimavaltaista.
- (250) Vaikka tuojat/kauppiat eivät mahdollisesti olekaan toimenpiteiden puolesta, voidaan saatavilla olevien tietojen perusteella päätellä, että toimenpiteiden päättymisestä mahdollisesti koituvaa etua ei olisi suurempi kuin yhteisön tuotannonalan nykyinen etu jatkaa Intian epäterveiden ja vahingollisten kaupan käytäntöjen oikaisemista kuten johdanto-osan 248 kappaleessa on tiivistelmänä esitetty.

IV Varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajien etu

- (251) Jotta pystyttäisiin arvioimaan, mikä todennäköinen vaikutus tasoitustoimenpiteiden voimassaolon jatkamisella olisi yhteisön tuotannonalan varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajiin, kyselylomake lähetettiin kaikille tiedossa oleville varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajille. Kyselylomakkeita lähetettiin yhteensä kuusi, ja niihin saatiin kaksi vastausta. Nämä varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajat, jotka toimittavat ennen muuta glukosia ja dekstroosia yhteisön tuotannonalalle, puoltavat toimenpiteiden voimassaolon jatkamista. Vaikka yhteisön tuotannonala ei olekaan näiden varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajien tärkeimpiä asiakkaita, se kuitenkin osaltaan edistää niiden työllisyyttä ja kannattavuutta. Jos yhteisön tuotannonala rajoittaisi tai jopa lopettaisi samankaltaisen tuotteen tuottamisen, hyödykäs liikesuhde vaarantuisi.
- (252) Tämän vuoksi ja päinvastaisen tiedon puuttuessa päätellään, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen olisi varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajien etujen mukaista.

V Käyttäjien etu

- (253) Kyselylomakkeet lähetettiin myös tarkasteltavana olevan tuotteen viidelle tunnetulle yhteisön käyttäjälle, jotka ovat lääketieteellisuuden alan yrityksiä. Komissio pyysi muiden tietojen lisäksi myös niiden kommentteja siitä, olisiko voimassa olevien toimenpiteiden jatkaminen yhteisön etujen mukaista ja kuinka nämä toimenpiteet vaikuttaisivat yrityksiin vastaisuudessa. Yhtään kyselyvastausta ei kuitenkaan saatu eikä kommentteja näin ollen tullut. Kun otetaan huomioon, että käyttäjät voisivat saada tutkittavana olevaa tuotetta Intian lisäksi myös muista lähteistä ja että käyttäjien yrityksiin kohdistuvien toimenpiteiden taloudellisesta vaikutuksesta (esim. työllisyys, tuottavuus, investointipolitiikka) ei ole tietoa, ei ollut mahdollista määrittää vaikutuksiltaan yhtä merkittäviä käyttäjien etuja.
- (254) Vaikka – vaikenemisestaan huolimatta – käyttäjät eivät mahdollisesti puolla toimenpiteitä, yhteistyössä toimineiden asianomaisten osapuolten antaman tiedon perusteella ei mikään käyttäjien etu, josta on esitetty näyttöä, voisi olla suurempi kuin yhteisön tuotannonalan nykyinen etu jatkaa Intian epäterveiden ja vahingollisten kaupan käytäntöjen oikaisemista, kuten johdanto-osan 248 kappaleessa on tiivistetysti esitetty.
- (255) Yksi viejä väitti, että yhteisön kuluttajien etua ei ollut vielä otettu asianmukaisesti huomioon ja että yhteisöjen etujen arviointi ei sen vuoksi olisi täysin perusasetuksen 31 artiklan mukainen. Väitetään, että jos lääkeseosten tuottajat siirtäisivät lopullisten annostelumuotojen tuottamisesta aiheutuneen hinnannousun kuluttajahintoihin, se vaikuttaisi kielteisesti kuluttajien etuun.
- (256) Tämän näkökannan osalta muistutettakoon, että yksikään kuluttajajärjestö ei esittänyt huomioitaan tutkimuksen kuluessa. Lisäksi yhteisön kuluttajilla on yleensä sairausvakuutus. Ei ole mitään tosiasioihin perustuvaa näyttöä siitä, että tiettyjen antibioottiseosten väitetyllä hinnannousulla olisi merkittävä kielteinen vaikutus sairausvakuutuskuluihin. Lisäksi on epäselvää, missä määrin tiettyjen antibioottiseosten valmistajat, eli käyttäjät, voivat siirtää kustannusten kasvua eteenpäin. Näin ollen ei ole mahdollista osoittaa yhtä merkittäviä yhteisön kuluttajien etujen seikkoja.

VI Päätelmä

- (257) Kaikkien asianomaisten etujen arvioinnin jälkeen päätellään, että yhteisön yleisen edun kannalta ei mikään etu ylitä yhteisön tuotannonalan etua jatkaa toimenpiteiden voimassaoloa. Toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen voidaan odottaa vaikuttavan siten, että yhteisön tuotannonala saa tilaisuuden parantaa tuottavuuttaan kohtuulliselle tasolle ja jatkaa yhteisön sisäistä investointiohjelmaansa, jolla on myönteisiä vaikutuksia työllisyyteen ja markkinoiden kilpailukykyyn. Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei toisaalta havaittu, että yhteisön muiden asianomaisten osapuolien (esim. tuojien/kauppiaiden, varhaisemman jalostusasteen toimittajien, käyttäjien ja kuluttajien) etu olisi ollut merkittävällä tavalla vastakkainen.

I TASOITUSTOIMENPITEET

- (258) Tuetun tuonnin jatkumisesta, vahingosta ja yhteisön edusta tehtyjen päätelmien perusteella katsotaan asianmukaiseksi jatkaa tarkasteltavana olevan tuotteen Intiasta peräisin olevaan tuontiin sovellettavien tasoitustoimenpiteiden voimassaoloa. Näiden toimenpiteiden tason määrittämiseksi otettiin huomioon tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana todettu tukien taso ja yhteisön tuotannonalalle aiheutetun vahingon korjaamisen edellyttämien tullien taso.

I Vahingon korjaava taso

- (259) Vahingon korjaamisen edellyttämä hinnankorotus määritettiin yrityskohtaisesti vertaamalla tarkasteltavana olevan tuotteen painotettua keskimääräistä tuontihintaa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymän vastaavan tuotteen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Hintojen ero ilmaistiin prosentteina CIF-tuontiarvosta.

- (260) Vahinkoa aiheuttamattoman hinnan määrittämiseen käytettiin yhteisön tuotannonalan tuotantokustannusten painotettua keskiarvoa, johon lisättiin 10 prosentin voittomarginaali. Tämä voittomarginaali, joka on kolmanneksen vähemmän kuin alkuperäisen tutkimuksen voittomarginaali (katso edellä johdanto-osan 205 kappale), vastaa yhteisön tuotannonalan niille samankaltaisille tuoteryhmille, joihin ei kohdistu epävertettä kilpailua, mahdollista voittomarginaalia. Lisääntyneen kilpailun vuoksi sitä pidettiin sopivana ja kohtuullisena vähimmäismääränä alkuperäisen tutkimuksen 15 prosentin voittomarginaalin sijasta. Tämä voitto mahdollistaisi sen, että yhteisön tuotannonala investoisi lisää tutkimukseen ja kehitykseen säilyttääkseen kilpailukykyä.

II Toimenpiteiden muoto ja taso

- (261) Koska kyseessä eivät olleet erityisolosuhteet, pidettiin perustullityyppiä eli arvotullia soveliaana.
- (262) Tullin tason suhteen on todettava, että neljän yhteistyössä toimineen viejän tukien taso oli korkeampi kuin vahingon korjaava taso. Näin ollen perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti pidettiin vahingon korjaavaa tasoa vastaavaa alemmaa tullia riittävänä korjaamaan yhteisön tuotannonalalle tapahtuneen vahingon näiltä neljältä viejältä peräisin olevan tuonnin suhteen. Näiltä viejiltä peräisin olevaan tuontiin sovellettavan tullin määrän olisi oltava 17,3–30,3 prosenttia. Kolmen muun viejän osalta vahingon korjaava taso oli korkeampi kuin määritetty tukien taso, joten kyseisiin yrityksiin kohdistuvien toimenpiteiden olisi perustuttava määritettyyn tukien tasoon. Näiltä viejiltä peräisin olevaan tuontiin sovellettavan tullin määrän olisi oltava 25,3–32 prosenttia. Kun otetaan huomioon, että intialaisten viejien yhteistyöhön osallistumisen taso oli korkea (yli 80 prosenttia), olisi tullin taso määritettävä kaikille yrityksille samalle tasolle kuin sille yritykselle, jonka yksittäisen tullin taso oli korkein, eli 32 prosenttia.
- (263) Tässä asetuksessa eriteltyt yksilölliset yrityskohtaiset tasoitustullit vastaavat tarkastelussa todettua tilannetta yhteistyössä toimineiden viejien osalta. Näin ollen niitä sovelletaan ainoastaan näiden yritysten tuottamien tarkasteltavana olevien tuotteiden tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamien tarkasteltavana olevien tuotteiden tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.
- (264) Kaikki näiden yksittäisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ⁽¹⁾ ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli CN-koodeihin ex 2941 10 10 (Taric-koodi 2941 10 10 10), ex 2941 10 20 (Taric-koodi 2941 10 20 10) ja ex 2941 90 00 (Taric-koodi 2941 90 00 30) kuuluvan sellaisen Intiasta peräisin olevan amoksisilliinitrihydraatin, ampisilliinitrihydraatin ja kefaleksiinin tuonnissa, joka ei ole annostettuna eikä vähittäismyyntimuodossa tai -pakkauksissa.

⁽¹⁾ European Commission – Directorate General for Trade – Directorate B – J-79 5/17 – Rue de la loi/Wetstraat 200 – B-1049 Brussels.

2. Seuraavassa lueteltujen yritysten Intiassa tuottamien tuontituotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullamattomana -nettohintaan sovelletaan tulleja seuraavasti:

- KDL Biotech Ltd, Mumbai (Taric-lisäkoodi: A580): 17,3 prosenttia,
- Nectar Lifesciences Ltd, Chandigarh (Taric-lisäkoodi: A581): 28,1 prosenttia,
- Nestor Pharmaceuticals Ltd, New Delhi (Taric-lisäkoodi: A582): 25,3 prosenttia,
- Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi (Taric-lisäkoodi: 8221): 30,3 prosenttia,
- Torrent Gujarat Biotech Ltd, Ahmedabad (Taric-lisäkoodi: A583): 28,1 prosenttia,
- Surya Pharmaceuticals Ltd, Chandigarh (Taric-lisäkoodi: A584): 28,1 prosenttia,
- kaikki muut yritykset (Taric-lisäkoodi: 8900): 32 prosenttia.

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä toukokuuta 2005.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. KRECKÉ